

ЖЪЛТ ОЛЕАНДЪР

филм на Лъчезар Аврамов

ЖЪЛТ ОЛЕАНДЪР

сценаристи
Димитър Стоянович
Лъчезар Аврамов

Режисьор
Лъчезар Аврамов

Продуцент
Николай Мутафчиев

ПРЕМИЕРСТУДИО ПЛЮС ООД
nfo@premierstudio.eu
+359877600028

Намираме се в студиото на известното предаване "120 минути" с водещ Светослав Иванов.

Водещият се обръща към зрителите след каш на предаването...

СВЕТОСЛАВ ИВАНОВ

В студиото ни вече е известният психиатър, богослов, министър в две служебни правителства, а вече и депутат в Европейския парламент - проф. Бранимир Китов. Преди да започнем разговора с него сме подготвили кратък видео портрет.

Каш-репортаж.

Започва репортажът - видео портрет - на предаването. Редуват се различни кадри, в които главен герой е проф. Бранимир Китов (50-55 г.) Достолепно изглеждащ мъж с прилежно вчесана, вероятно боядисана коса, поддържана брада и изящен костюм, очила, няколко златни пръстена по пръстите и на двете ръце, винаги сериозен на вид, с леден, немигващ поглед. Кадрите са от парламента, от Брюксел, на среща с избиратели, слизайки от самолет, в съда, като обикновено до него е изключително красива млада жена с отнесен или притеснен вид - това е съпругата на професора Йоанна (25 г.) - към която проф. Китов демонстрира силна привързаност, държи я постоянно за ръка, целува я пред камерите и т.н.

РЕПОРТЕР

(глас зад кадър)

Известен в началото на прехода като "психиатъра на богатите", проф. Бранимир Китов влиза изненадващо за мнозина в българската политика. Въпреки двата корупционни скандала, свързани с неговото име, популярността му расте главоломно и го извежда до една от водещите позиции в Партията на европейските либерал-консерватори в Брюксел.

(MORE)

ЃЃЃЃЃЃ (CONT' D)

Не са малко онези, които в неочаквания успех на проф. Китов съзират нежното влияние на неговата съпруга Йоанна Василева-Китова. Самият професор не отрича този факт...

Архив: Проф. Китов е застанал сред тълпа превъзбудени избиратели - вероятно след някоя изборна победа - държи за ръка срамежливо усмихващата се Йоанна...

ПРОФ. КИТОВ

...това е победа на само на идеи, но най-вече на любовта и семейните ценности, които ние с моята съпруга изповядваме... Благодаря ти за всичко, Йоанна...

Той галантно целува ръката ѝ, тълпата обезумява...

Архивните кадри продължават, фокус този път е Йоанна...

РЕПОРТЕР

(глас зад кадър)

...дъщеря на трагично загинали дипломати от кариерата, някога популярната певица и манекенка Йоанна Василева е принудена да постъпи в клиниката на проф. Китов след серия от нервни сривове и опит за самоубийство. Внезапно разразилите се чувства между лекар и пациент се превръщат в съвременна приказка за красавицата и звяра, която дава своите плодове и в политически аспект. Дали това обаче ще е достатъчно за проф. Бранимир Китов да оглави Партията на европейските либерал-консерватори? Предстои да разберем...

Каш, маркиращ края на репортажа-очерк...

Светослав Иванов и проф. Бранимир Китов са в студиото на предаването. Професорът изглежда точно като в очерка – с непроницаемо изражение, гладка прическа, елегантен...

СВЕТΟΣЛАВ ИВАНОВ

И така, любовта ли ще спаси Европа,
проф. Китов?

Професорът говори равно, без видима емоция...

ПРОФ. КИТОВ

С риск да изглеждам в очите на
зрителите ви като непоправим
романтик ще кажа, че виждам любовта
навсякъде около себе си. Виждам я в
първото зелено стръкче трева след
суровата зима, в първата пчеличка
засмукала прашец от венчелистчето
на теменугата...

Очакването, че гостът ще продължи мисълта си не се оправдава
и след секунда неловко мълчание водещият продължава...

СВЕТΟΣЛАВ ИВАНОВ

Красиви думи, но как да ги приложим
към реалностите на политиката?

ПРОФ. КИТОВ

Като приемем любовта за кауза. В
обществен план моята кауза се
нарича България. Разберете ме
правилно, България е моята родина.
Европа е моята по-голяма родина.
Когато малката и голямата ми родина
се научат да заживеят заедно, но и
поотделно, тогава и само тогава ще
бъдем адекватни на огромните
предизвикателства, пред които сме
изправени в общото европейско
семейство. Това е моето верую, дало
ми самочувствието да се
кандидатирам за лидер на ПЕЛК:
Европа на родините, Европа на
абстрахираната заедност.

СВЕТОСЛАВ ИВАНОВ

Да, концепцията "Европа на родините" беше представена в Брюксел миналата седмица и получи добри думи дори от оттеглящия се лидер на либерал-консерваторите Лоренцо Канелони. В същото време обаче бившият италиански премиер намекна, че предпочита за свой наследник унгареца Гюла Андраши. Това не прави ли шансовете ви за поста минимални?

ПРОФ. КИТОВ

В никакъв случай. Г-н Канелони още не е посочил категорично своя наследник, но ако той смята, че има по-достойна кандидатура от моята, изцяло ще се съобразя с мнението му. Все пак ни предстои една последна среща, последен сблъсък на идеи, принципи, смисъл, след което се надявам за България да има добри новини.

СВЕТОСЛАВ ИВАНОВ

Кога да очакваме вашата среща с Лоренцо Канелони, до вътрешните избори остават броени дни?

ПРОФ. КИТОВ

Това е конфиденциална информация, но ще загатна, че мястото и датите са вече уточнени.

СВЕТОСЛАВ ИВАНОВ

В очакване на тези изключително интересни политически новини продължаваме именно на тема Лоренцо Канелони. Кой е той? Магнетичен и спорен, той оглавява партията "Andiamo bambini!", която в пълен разрез със социологическите прогнози печели изборите в Италия през.....

Постепенно гласът на водещия заглъхва, камерата бавно се приближава към излъчващия се на плазмите портрет на широко усмихнат, около 55 г. мъж с гарвановочерна гелосана коса...

4 ИНТ. ТОАЛЕТНА В САМОЛЕТ. ДЕН 4

Чува се характерният вибриращ шум от летящ самолет.

На етажерка до мивката в някаква тоалетна е подредена линия с бял прах. Специална тръбичка се накланя към праха и я поглъща, чува се силно шмъркане.

В огледалото на тоалетната виждаме изправящ се мъж - това е мъжът от снимката в студиото, самият Канелони, 55 г., с гарваночерна коса и екстравагантен костюм - в близък план, широко се усмихва по подобие на последния кадър от предишния епизод, макар и този път търкайки носата си...

5 ИНТ. ОТДЕЛЕНИЕ НА ПЪРВА КЛАСА В САМОЛЕТ. ДЕН 5

Все така широко усмихнат и във видимо отлично настроение, Канелони се връща до мястото си в първа класа на самолета, с щастливка въздишка се изтяга на креслото и отпива от чаша с шампанско. Намига недвусмислено на едрогърда стюардеса, която с възмущение го подминава...

Включва се гласът от уредбата - на италиански:

"Моля затегнете вашите колани, полет номер 37834 на Ал Италия от Рим започва приземяване на летище София. Температурата в София е -5 градуса, очаква се слабо превалияване от сняг..."

Гласът затихва...

6 ЕКСТ. ЛЕТИЩЕ. ДЕН 6

Самолет се снижава и каца на писта.

Започват да текат началните надписи...

7 ЕКСТ. ПЛАНИНСКИ ПЪТ. ДЕН 7

Луксозен джип пътува през криволичето и живописен планински път, дърветата и хълмовете са натрупани със сняг, гледката е идилична...

Надписите продължават да текат...

8 ИНТ/ЕКСТ. КУПЕ НА АВТОМОБИЛ. ДЕН 8

Зад волана на автомобила е вече познатият ни проф. Китов, който изглежда безкрайно сериозен дори и в този момент.

До него седи много по-млада жена, вече познатата ни Йоанна, съпругата на професора (25 г.), изключително красива, елегантна, но с леко отнесен вид, равнодушно гледа зимния пейзаж през прозореца. В ушите ѝ винаги има слушалки, тя винаги слуша едни и същи тъжни италиански шансони...

Надписите продължават...

9 ЕКСТ. ПЛАНИНСКИ ПЪТ 2. ДЕН 9

По почти същия като предходния планински живописен път в зимна обстановка, с бясна скорост се придвижва моторист с каска и кожено яке.

Надписите продължават..

10 ЕКСТ. БЕНЗИНОСТАНЦИЯ. ДЕН 10

Джипът на проф. Китов спира на бензиностанция (?) за да напълни бензин. Преди да излезе за да плати се опитва да каже нещо на жената до себе си, но досадено поклаща глава при липсата ѝ на реакция и излиза - съпругата му е все така безразлична към всичко около него, слуша си музиката в слушалките.

Когато джипът бавно напуска колонката на бензиностанцията, на заден план виждаме познатият ни моторист, който без да е свалил каската си е отбил мотора и е разгънал карта - пита служител на бензиностанцията за някаква посока.

Мотористът е свалил ръкавиците си за да му е по-удобно да държи и посочва по картата - на лявата ръка от външната ѝ страна виждаме татуировка на паяжина с голям паяк в нея...

Надписите продължават...

11 ЕКСТ. ПЛАНИНСКА ВИЛА. ДЕН 11

Джипът на проф. Китов спира пред внушителна планинска вила в стил луксозен соц, с няколко допълнителни пристройки около нея. От комина ѝ се стеле дим, падналият сняг и красивият пейзаж наподобяват пощенска картичка...

Тук надписите свършват, изписва се заглавието на филма:

12 ЖЪЛТ ОЛЕАНДЪР 12

13 ИНТ. ХОЛЪТ В ПЛАНИНСКАТА ВИЛА. ДЕН 13

Вратата на вилата с трясък се отваря и вътре със забързани крачки влиза проф. Китов с куфар в едната ръка и телефон в другата, следван от съпругата си Йоанна, която носи различни хранителни продукти. Не спира да говори по телефона си...

Холът на вилата е огромен, определено се усеща атмосферата на късния социализъм, но в най-луксозния му вариант: мрамор, ловни трофеи по стените, витрина с ловни пушки, меча кожа пред камината, голяма дъбова трапезарна маса с дванайсет стола, леко кичозен битов кът...

Камината впрочем е запалена и от нея се носи приятния пукот на дървата. Професорът изнервено говори в слушалката на телефона...

ПРОФ. КИТОВ

...самолетът на Канелони каца в четири и половина, взимаш го през ВИП-а и директно тук... Ако дръвникът не се е раздрънкал не би трябвало да има журналисти... Точно така...

(MORE)

ЎДІ Ô. ÊÈÒÎÂ (CONT' D)

и не забравяй - никакви отбивки по
никакъв повод, дори до тоалетната
го искам с чувал на главата...

Поглежда мимоходом към Йоанна, която не му обръща никакво
внимание, защото е със слушалките в ушите и даже поклаща
глава в ритъм...

Разговорът заглъхва, тъй като се прехвърляме към Йоанна,
музиката ѝ е единственото, което чуваме. С още по-отнесено
изражение тя започва да ходи из хола, докосвайки с ръка
различни вещи, които очевидно ѝ навяват спомени - сред тях и
колекция с бюстове на различни папи - папа Йоан Павел II,
Инокентий VIII, Урбан II, Йоан XXIII... , през това време
музиката от слушалките в ушите ѝ продължава да звучи. Спира
пред голям маслен портрет на мъж и жена със сурови изражения
на лицата, а между тях - момиче с тъжно изражение, което
видимо ѝ прилича - чак тогава маха слушалките от ушите си.
Под портрета има конзола, на която е поставена снимка - пълно
копие на портрета от стената - мъжът, жената и малкото
момиче. Йоанна взима снимката в ръце, очите ѝ внезапно се
насълзават. Целува лицата на двамата възрастни и я поставя на
мястото ѝ върху конзолата. Там виждаме и още снимки -
суровият мъж се ръкува с папа Йоан Павел II, суровият мъж се
ръкува с Тодор Живков и Фидел Кастро, суровият мъж ловува с
Михаил Горбачов...

Изведнъж на рамото ѝ внимателно се слага ръка...

ПРОФ. КИТОВ (CONT'D)

Добре ли си, скъпа?

Проф. Китов загрижено я гледа. Йоанна маха слушалките и се
опитва да изтрие сълзите си...

ЙОАННА

Не знам... Не... Защо ме накара да
дойда тук след толкова години? Без
мама и татко тази къща е само
гробница на детството, което
изгубих...

Йоанна изхлипла, проф. Китов я притиска до себе си...

ПРОФ. КИТОВ

Говорили сме за това на сеансите...
Ти си уверена млада жена, която не
трябва повече да живее в
миналото...

ЙОАННА

Но миналото е тук, между тези
стени! Кажи ми, кой ги уби?! Кой ги
мразеше толкова, че да стреля в тях
с автомат?!

ПРОФ. КИТОВ

И после да ги запали, да...

Йоанна избухва в още по-силни ридания, проф. Китов отново я
придърпва към рамото си, започва методично да я гали по
косата...

ПРОФ. КИТОВ (CONT'D)

Прости ми... генерал Василев беше
сложен човек, но дори той не
заслужаваше подобна съдба...

ЙОАННА

(хлипайки на рамото му)
Татко беше обикновен български
дипломат!

ПРОФ. КИТОВ

Така е, мишленце, точно така...
Папата лично опроверга слуховете за
участието му в атентата...

ЙОАННА

(хлипайки на рамото му)
Да!

ПРОФ. КИТОВ

Сега се успокой и си спомни, защо
сме тук!

Професорът я издърпва от рамото си, хваща я с две ръце и се
опитва да погледне в очите ѝ - тя гледа надолу и подсмърча...

ПРОФ. КИТОВ (CONT'D)

Имаме цел, имаме фокус, татенцето
се нуждае от своето смело мишленце!
А кое е мишленцето?

ЙОАННА

(подсмърчайки)

Аз...

ПРОФ. КИТОВ

Кое е татенцето?

ЙОАННА

(подсмърчайки)

Ти...

ПРОФ. КИТОВ

А когато татенцето даде на
мишленцето не едно, а две от
оранжевите хапченца?

За пръв път плаха усмивка се появява по лицето на Йоанна, тя
го поглежда с трепет...

ЙОАННА

Мишленцето ще е много щастливо!

Проф. Китов пуска ръцете ѝ и я потупва по рамото...

ПРОФ. КИТОВ

Само че след малко, първо да оправя
багажа. Ти защо не излезеш малко на
въздух?

Йоанна кима видимо поуспокоена, импулсивно го прегръща и
излиза без да забравя да сложи обратно слушалките в ушите си –
чува се затварящата се входна врата.

**Проф. Китов вече е фокусирал вниманието си върху един по-
различно изглеждащ метален куфар, внимателно го отваря без да
виждаме какво има вътре...**

14 ЕКСТ. ПЛАНИНСКА ВИЛА. ДЕН 14

Идилична картина на сгушената в белия сняг къща, с димящия комин. Нежно прехвърчат снежинки...

15 ИНТ. ЗИМНА ГРАДИНА ДО ПЛАНИНСКАТА ВИЛА. ДЕН. 15

Намираме се в отлично поддържана зимна градина, с лехи и саксии с най-различни овошки и цветя. Най-силно впечатление правят няколко десетки големи саксии с олеандрови дръвчета, към които специално са насочени няколко кварцови лампи, а самите дръвчета са изпъстрени с необичайно красиви жълти цветове.

В средата на групата дръвчета, с гръб към нас, е застанала фигура в дебел войнишки балтон и ушанка, която внимателно откъсва един по един от жълтите цветове с гумена ръкавица, поставяйки ги в метален лабораторен съд. **Проследяваме в детайли неговите движения - от откъсването на цветчето до поставянето му в лабораторния съд, пълен с течност и още други цветчета - абсолютно същия кадър ще видим отново на финала!!!**

Фигурата се стряска, когато една ръка я потупва по рамото... Това е ръката на Йоанна, която безшумно е влязла в градината.

Когато фигурата се обръща виждаме, че е мъж, на ок. 30-35 г., носи очила с много голям диоптър, силно накуцва с десния крак. Това е Илия, приятел на Йоанна от детските години във вилата на родителите ѝ, който сега се грижи за поддържането на къщата. Когато я вижда, по лицето му се изписва силно възмущение, съчетано с някаква тревога и необясним срам. Затова пък Йоанна изглежда е радостна, почти изтръгва слушалките от ушите си...

ЙОАННА

Илия!

ИЛИЯ

Здравейте, г-жо Китова...

ЙОАННА

Забранила съм ти да ме наричаш така!

ИЛИЯ

Съжалявам, Йоанна... Йо...

ЙОАННА

Точно така, твоята Йо! От кога не съм те виждала, пет години?!

ИЛИЯ

3 години и 142 дни. Приблизително.

ЙОАННА

Искам да знам всичко за теб! Когато Бранимир каза, че те е наел за пазач, не можах да повярвам! Къде живееш сега?

ИЛИЯ

До гората, в бившия пункт на УБО...

ЙОАННА

А да, чудя се какво толкова ни охраняваха... Помниш ли как се криехме в стаята с боеприпасите ти ми разказваше, че ще станеш художник, а аз ще съм твоята муза, единствен модел, като Модилияни и неговата Жана! Какво се случи?!

Илия неловко пристъпва, безуспешно опитвайки се да свали залепналите гумени ръкавици от ръцете си...

ИЛИЯ

Какво да се е случило. Тук нищо не се случва. С никого. А и откакто вече не идвате... не идваш тук, рисувам рядко. Достатъчно ми е да се грижа за нашата къща. Вашата! Имам предвид вашата къща...

Йоанна не го слуша особено съсредоточено, оглежда се с интерес...

ЙОАННА

Важното е, че си здрав...

ИЛИЯ

Всъщност не съм. Недовиждам, имам
 нужда от операция на коляното, но
 парите са прекалено много и...

Йоанна вече съвсем не го слуша, приближила се е към красиво
 цъфтящите жълти дръвчета, посягайки към тях...

ЙОАННА

Това дърво е толкова красиво! Какво
 е?

Едва сега виждайки я, че посяга, Илия се хвърля и доста
 грубо, с тяло я изтиква встрани от дърветата, гласът му също
 се променя...

ИЛИЯ

Не го пипай!

Йоанна е видимо стресната, Илия веднага се овладява...

ИЛИЯ (CONT'D)

Съжалявам, просто... опасно е да се
 пипа с голи ръце. Може да
 причини... обрив.

Йоанна е хладна, леко обидена...

ЙОАННА

Не знаех. Трябва да тръгвам,
 Бранимир сигурно ти е казал, че
 чакаме гости...

Йоанна си слага слушалките, тръгва музиката, помахва вяло към
 Илия, но не го чува когато прошепва...

ИЛИЯ

До после, моя малка, прекрасна
 Йо...

Замечтаното лице на Илия между красиво цъфтящите жълти
 цветове...

В кухнята на планинската къща кипи трескав труд – проф. Китов готви няколко специалитета едновременно, при това с една ръка, защото с другата държи слушалка на ретро стационарен телефон с дълъг кабел, който постоянно се увива около него или приборите, с които борави, причинявайки му максимални затруднения. Професорът и без това е изнервен от водения разговор по телефона, тонът му е близо до крещенето...

ПРОФ. КИТОВ

...не ме интересува, че вали, и че пътищата не са почистени! Искам на място и министъра, и инвеститорите, и лично Томба, ако се налага! На мен ли ми трябва трети лифт или на скапания ви курорт! Кажи ми бе, Щерев, на мен ли?!... Ами да, на еколозите това им е работата, да протестираат, вашата работа е да внесете най-после този закон и да се свършва!... Наистина започвам да се ядосвам, ще говорим по-късно.

Китов трясва телефона, видимо е вбесен и все така увит с кабела. Чак сега вижда Йоанна, която го гледа с известно учудване...

ПРОФ. КИТОВ (CONT'D)

Къде ходиш толкова време? Канелони пристига след два часа, а още нищо не е готово!

ЙОАННА

Бях навън, както ми каза. Нещо случило ли се е?

Професорът въздъхва драматично, избърсва ръцете си и маха тенджерите от котлоните...

ПРОФ. КИТОВ

За теб съм прочетена книга... В това семейство психиатърът вече не съм аз, а ти...

Йоанна смутено се усмихва, Китов се приближава до нея и я хваща за ръцете...

ПРОФ. КИТОВ (CONT'D)

Налага се да замина тази вечер.

Йоанна рязко се отдръпва назад, почти бута с тяло някаква етажерка...

ЙОАННА

Какво?!

Китов пристъпва към нея с успокоителни движения, някак неусетно е извадил от вътрешния си джоб шишенце с хапчета...

ПРОФ. КИТОВ

Само те моля да дишаш...

Тя започва да крачи из кухнята с видимо налуден вид..

ЙОАННА

Ти се шегуваш.

ПРОФ. КИТОВ

Не. Съжалявам. Възникна неотложен проблем...

Изведнъж Йоанна започва го замера с всякакви съдове, които професорът ловко избягва - изглежда има опит, крещи като обезумяла...

ЙОАННА

Нямаш право да ми причиниш това, забранявам ти! Две години не ми позволяваше да излизам от вкъщи, а сега ме оставяш с непознат цяла вечер! Какъв лекар си ти?! А психозата?! Паническите атаки?! Искаш пак да изпадна в маниакална депресия, така ли? Помниш ли каква бях, когато за пръв път дойдох в кабинета ти, това ли искаш?

ПРОФ. КИТОВ

Мишленце, вече си толкова по-добре...

Китов се опитва да я страбчи, но тя ме се изплъзва, отново замеряйки го с нещо...

ЙОАННА

Мишленце съм, да, опитно мишленце
на извратените ти експерименти! А и
как може да има нещо по-важно от
срещата с италианеца, нали от това
зависеше бъдещето ти, Европа,
Вселената?!?

ПРОФ. КИТОВ

СТИГА!

Китов е ударил с всичка сила по кухненската маса, от което Йоанна уплашено се свива в някакъв ъгъл, изглежда всякаква истерия я е напуснала. С бавни крачки проф. Китов я приближава. Безмълвно ѝ подава хапче и чаша вода, тя послушно ги изпива, гледайки виновно към него...

ЙОАННА

Моля те, не ми се сърди.

Той бащински я целува по челото, след което я кара да седне в него на кухненското диванче, тя се стгушва в него като малко дете...

ПРОФ. КИТОВ

Не се сърдя. Просто съм казал, че
истерии повече няма да търпя. Кой
знае, кое е добре за теб, аз или
ти?

ЙОАННА

Ти...

ПРОФ. КИТОВ

Точно така. И когато преценя, че
няма нищо страшно да останеш една
вечер с наш приятел, дори смятам,
че е добре за терапията ти, прав ли
съм?

ЙОАННА

Прав си. Винаги си прав.

ПРОФ. КИТОВ

Правилно. В крайна сметка ще ме няма само до утре сутрин, след което ни остават цели три дни за разговорите с Лоренцо.

Йоанна леко се унася...

ПРОФ. КИТОВ (CONT'D)

По-добре ли е с хапчето?

Тя отговаря още по-приятно унесена...

ЙОАННА

Да, много е добре...

Китов я гали по главата...

ПРОФ. КИТОВ

Моето мишленце... Дано си даваш сметка колко си важна за мен...

Виждаме лицето на професора, което не издава никаква емоция...

17 ЕКСТ. ПЛАНИНСКА ВИЛА. РЕЖИМ 17

Дневната светлина постепенно се скрива зад планинските върхове. В планинската къща светват прозорци и външни лампи.

18 ЕКСТ. ПЛАНИНСКИ ПЪТ. РЕЖИМ/НОЩ 18

По живописен планински път се придвижва черна лимузина.

19 ЕКСТ/ИНТ. В ЛИМУЗИНАТА. РЕЖИМ/НОЩ 19

В широкото купе на лимузината се е разположил Лоренцо Канелони, който безуспешно се опитва да намери обхват на телефона си, след което ядно го захвърля отстрани. Отпива от чаша с шампанско и се опитва да различи нещо в гаснещата отвън дневна светлина.

20 ЕКСТ. ПЛАНИНСКА ВИЛА. НОЩ 20

Лимузината спира пред познатата ни и сега красиво осветена планинска вила.

21 ЕКСТ. ХЪЛМ КРАЙ ПЛАНИНСКАТА ВИЛА. НОЩ 21

На хълм недалеч от планинската вила е застанал моторист на черен мотор, който неподвижно и без никаква реакция проследява, как Канелони излиза от лимузината, а шофьорът вади багажа му.

22 ЕКСТ. ПРЕД ПЛАНИНСКАТА ВИЛА. НОЩ 22

Канелони е излязъл от колата, разглежда с интерес романтично осветената вила пред себе си.

23 ИНТ/ЕКСТ. КУПЕ НА АВТОМОБИЛ. НОЩ 23

В купето сме на джипа на проф. Китов, който пътува из заснежен път с доста слаба видимост в нощта и прехвърчащият сняг.

На задната седалка силно впечатление прави голяма кошница за пикник, опакована като за подарък, от която най-силно впечатление прави красива и пълна кристална бутилка.

Професорът този път е на мястото до шофьора, изглежда леко напрегнат и постоянно поглеждащ към човека зад волана – Илия, пазачът на къщата...

Илия е силно съсредоточен в шофирането, очите му зад стъклата с диоптри изглеждат огромни...

ПРОФ. КИТОВ

Сигурен ли си, че не искаш да те сменя? Налага се да караш само на връщане...

Илия отговаря все така наведен над волана...

ИЛИЯ

Не се безпокойте, професоре, през
нощта виждам почти всичко!

Професорът не изглежда особено успокоен...

ИЛИЯ (CONT'D)

Използвам случая, че сме двамата,
по мъжки, така да се каже, за да ви
благодаря, че полагате такива грижи
за Йоанна...

ПРОФ. КИТОВ

Няма за какво.

ИЛИЯ

Напротив, тя означава много за мен.
Когато изгуби родителите си, нещо
се случило в нея...

ПРОФ. КИТОВ

Знам, Илия, нали аз я лекувах.

ИЛИЯ

...всичките тези наркотици,
ужасните мъже, които водеше в
къщата... не можех да ѝ помогна. Тя
не ме слушаше, даже не искаше да
плуваме вече голи в реката...

ПРОФ. КИТОВ

Моля?

ИЛИЯ

... четях в разни вестници за
манекенската ѝ кариера, че била
едва ли не на повикване - как не ги
е срам изродите да пишат такива
неща!... после я арестуваха с
дрогата... Как само страдах,
професоре...

Илия е целият почервенял и емоционално преживява разказа,
което се отразява и на шофирането му, проф. Китов буквално се
е вкопчил в седалката...

Кошницата с кристалната бутилка опасно се наклонява на всички страни, проф. Китов тревожно гледа и към нея...

ПРОФ. КИТОВ

Може ли да сменим темата, не ти влияе добре...

ИЛИЯ

... но вие направихте невъзможното.
Извадихте я от калта и сега тя е почтена жена. Спасихте нея, но всъщност спасихте два живота, разбирате ли ме!

ПРОФ. КИТОВ

Илия, намали!

С рязък и доста рискован маньовър, Илия рязко завива и спира край пътя, кошницата окончателно се преобръща, което видимо изплашва Илия, той се навежда с неочаквана бързина и я изправя обратно на седалката...

Илия се отпуска назад задъхан, професорът се е вкопчил в седалката с изцъклени очи...

ИЛИЯ

Спокойно. Подаръкът е невредим.

ПРОФ. КИТОВ

За какъв подарък говориш?! Щеше да ни убиеш! Оттук настоявам да карам аз...

В този момент двамата застиват, защото купето на автомобила се озарява от синя светлина, последвана от характерния звук на полицейска сирена...

От грамофона в планинската вила с приятен пукот звучи Пучини...

Лоренцо Канелони вече е вътре в къщата - току-що е влязъл, елегантният му куфар е оставен до входа, разглеждайки любопитно обстановката Канелони в движение съблича връхните си дрехи, оставайки по дързък двуреден костюм на райета... Започва да вика...

ЛОРЕНЦО КАНЕЛОНИ

Добър вечер! Има ли някого?

Професоре мой?

В този момент от някакъв останал тъмен ъгъл на къщата се изправя Йоанна и попада в светлината на огъня. Появата ѝ е като в сън, мираж, тя изглежда зашеметяващо - с прибрана коса, елегантна червена рокля върху съвършеното ѝ тяло, с деликатен, но ефектен грим. Изглежда концентрирана и напълно овладяна, нищо общо с предишното ѝ състояние, сякаш е друг човек.

Канелони е като в ступор, зяпва още по-силно, когато тя проговаря на перфектен италиански...

ЙОАННА

(италиански)

Къщата е построена от баща ми в края на 70-те, едновременно като място за семейна почивка, но и като негова ловна хижа. Както сам разбирате от всички тези пушки и животни по стените, той беше страстен ловец... Аз съм Йоанна, съпругата на професор Китов. Наложил се спешно да излезе.

Подава ръката си и гостът едва излиза от ступорното си състояние за да ѝ целуне ръка...

ЛОРЕНЦО КАНЕЛОНИ

(италиански)

Великолепно! Забележително! Винаги съм се прекланял пред изключителния ум на проф. Китов, но никога не бих предположил, че амазонка като вас е негова съпруга!

ЙОАННА

(италиански)

Вие сте твърде любезен...

ЛОРЕНЦО КАНЕЛONI

(италиански)

Не, аз съм смаян! Кажете ми,
прекрасна Джованна, откъде знаете
толкова добре италиански?

ЙОАННА

(италиански)

Практически аз съм израснала в Рим.
Баща ми беше дипломат във Ватикана
и в България съм живяла само през
лятото. Основно тук, където сме
сега... Детството ми е съвсем
обикновено - тази къща и пансиона
"Санта Чечилия"...

В този момент Канелони залита от изненада...

ЛОРЕНЦО КАНЕЛONI

(италиански)

"Санта Чечилия"? Девическото
училище на принцеса Мафалда, в
което дори аз не мога да запиша
дъщерите си?!

ЙОАННА

(италиански)

Предполагам... Питие?

ЛОРЕНЦО КАНЕЛONI

(италиански)

Да!

Тя продължава да говори, докато сипва уиски в кристална чаша
и му я подава...

ЙОАННА

(италиански)

...“Санта Чечилия” беше чудесно място с много симпатични момичета. Иванка Тръмп беше малко надута, но с Катрин Блеър, си пишем и до днес...

ЛОРЕНЦО КАНЕЛONI

(италиански)

Дали случайно не знам името на баща ви?!

ЙОАННА

(италиански)

Абсурд. Откъде ще знаете за Владилен Василев, безгласен чиновник по културните въпроси...

Гостът изглежда онемял за пореден път, все пак преглъща голяма глътка от чашата си и проговаря...

ЛОРЕНЦО КАНЕЛONI

(италиански)

Вие се шегувате с мен... Баща ви е генерал Василев, “Кръвопиецът от Кабул”?! Идеологът на “Сивите вълци”?!

ЙОАННА

(италиански)

Дори не разбирам за какво говорите...

Канелони е толкова фасциниран, че импулсивно обсипва с целувки ръката на Йоанна, която гледа неразбиращо...

ЛОРЕНЦО КАНЕЛONI

(италиански)

Няма и нужда! Благодарен съм на съдбата, че изпрати вашия съпруг по спешни дела и ни остави само двамата, аз и богоподобната дъщеря на генерал Василев!

ЙОАННА

(италиански)

Ами..добре, радвам се. Ще ви оставя
за малко да погледна вечерята...

ЛОРЕНЦО КАНЕЛОНИ

(италиански)

Не се бавете, моля!

Йоанна се отдалечава, Канелони гледа към грациозно
полюшващото се тяло и хапе кокалчетата на пръстите си от
възбуда...

25

ЕКСТ/ИНТ. КУПЕ НА АВТОМОБИЛ/ЗИМЕН ПЛАНИНСКИ ПЕЙЗАЖ. НОЩ

25

Синята полицейска светлина озарява на пресекулки колата на
проф. Китов.

До шофьорската врата са застанали двама полицаи – по-
възрастен и по-млад – и двамата с много сериозни изражения на
лицата, и двамата са с очила.

Прозорецът на автомобила се спуска надолу, разкривайки
изцъкления зад високодиоптричните очила поглед на Илия и
разчорления професор. В ръката си Илия още държи манерката с
алкохол... Двамата полицаи се спогледват многозначително...

Професорът се навежда с угоднически вид към стъклото през
рамото на Илия...

ПРОФ. КИТОВ

Това е недоразумение, господа, аз
съм европейски депутат и мога да ви
уверя...

ВЪЗРАСТЕН ПОЛИЦАЙ

Спирането тук е забранено.

МЛАД ПОЛИЦАЙ

Предприехте опасна маневра, която
можеше да застраши останалите
участници в движението.

Вятърът навява сняг по абсолютно пустия откъм останали
участници в движението път...

По-възрастният щраква няколко пъти с пръсти пред очилата на немигащия Илия...

ВЪЗРАСТЕН ПОЛИЦАЙ

Младежът зад волана вижда ли ни
изобщо?

Професорът понечва да кажа нещо, но в този момент Илия извиква с учудваща злоба...

ИЛИЯ

Много ли ви е смешно, простаци
такива!

Проф. Китов е потресен, прошепва уплашено...

ПРОФ. КИТОВ

Илия, какво ти става?!

Двамата полицаи отново се споглеждат, разкопчават кобурите на пистолетите си...

ВЪЗРАСТЕН ПОЛИЦАЙ

Охо... обида на униформен, опасно
шофиране... как смятате, колега,
Темида би ли оправдала този
шофьор?!

Китов е пред припадък, опитва да се намеси...

ПРОФ. КИТОВ

Моля ви да запазим спокойствие...

Не му обръщат никакво внимание...

МЛАД ПОЛИЦАЙ

Боя се, че да, колега. Темида ще
оправдае този шофьор. Все пак и
двамата членуват в... Съюза на
слепите!

Двамата полицаи се превиват на две от внезапен пристъп на необуздан, грубиянски смях, тупат се взаимно по гърбовете, едва си поемат дъх.

Илия ги гледа презрително, клати глава, Китов видимо вече нищо не разбира...

ИЛИЯ

Не им обръщайте внимание,
професоре, от малък съм свикнал с
тъпите им шеги... (изкрещява по
посока на все още гърчещите се от
смях полицаи)... Въобще не е
смешно!

ПРОФ. КИТОВ

Познаваш ли ги?!

ИЛИЯ

Уви, да. По-възрастният веселяк е
баща ми, а другият е големият ми
брат.

През това време полицаите са се поокопитили, доближили са се до колата и се пресягат през стъклото за да се здрависат с изумения Китов, все още бършейки сълзи от лицата си...

ВЪЗРАСТЕН ПОЛИЦАЙ

Извинявайте, професор Китов, ние
сме големи ваши почитатели, дано не
сме ви стреснали...

МЛАД ПОЛИЦАЙ

Кметът ни изпрати да ви ескортираме
за някаква важна среща, но не
знаехме, че Илия ще кара...
Останалото дойде от само себе си...

ВЪЗРАСТЕН ПОЛИЦАЙ

Темида, нали е сляпа...

МЛАД ПОЛИЦАЙ

И Илия, в Съюза на слепите...
изцяло импровизирахме...

Двамата отново започват да се гърчат от смях, Илия гневно пали мотора на автомобила...

ИЛИЯ

Може ли да тръгваме вече?!

ВЪЗРАСТЕН ПОЛИЦАЙ

Веднага... само следвай синята
светлина и не удрай пешеходци в
населеното място!

Илия побеснява допълнително...

ИЛИЯ

Престанете! Никога не съм правил
катастрофа!

МЛАД ПОЛИЦАЙ

Защото не си я виждал!

Двамата полицаи отново едва не падат на снега от смях, тупат
се по рамената и едва влизат в полицейската кола...

Лицето на проф. Китов изведнъж е станало замислено...

ПРОФ. КИТОВ

Нямах представа, че роднините ти са
полицаи.

Илия тръгва с мръсна газ след потеглилата полицейска кола със
запаления син буркан....

ИЛИЯ

А как смятате, че ми дадоха книжка?

Ужасеният поглед на професора...

В хола на вилата от приятно припукващия грамофон се носи
женския двуглас от "Сватбата на Фигаро".

На масичката, където е подредена колекцията от малки бюстове
на римо-католически папи, между строгите им лица са подредени
две линии бял прах. Тръбичка се навежда към една от линиите,
която веднага изчезва, чува се шумно шмъркане.

От вратата на кухнята, с гръб към хола, се появява Йоанна с
прекрасната си червена рокля. Обръща се и виждаме, че носи
табла с кафе и дигестив в малки чашки - очевидно вечерята е
привършила.

Йоанна едва не обръща таблата, когато вижда Лоренцо Канелони, който точно привършва линията с бял прах, изваждащ тръбичката от ноздрата си и потриващ доволно носа си...

ЙОАННА

(италиански)

Лоренцо!

ЛОРЕНЦО КАНЕЛОНИ

(италиански)

Джованна!

Въпреки че очевидно са минали на малки имена, Йоанна изглежда стресирана от ситуацията, в която е заварила Канелони, затова пък той е по-весел отвсякога...

ЙОАННА

(италиански)

Какво си мислиш, че правиш?

Оставя таблата на масата, приближава до него с поглед в масичката с папите, опитва се да изглежда строго...

ЛОРЕНЦО КАНЕЛОНИ

(италиански)

Нищо лошо, кълна се в майката на Св. Петър! Искам само да изпитаме пълната наслада от вечерта на нашето запознанство! Утре мъжът ти ще се върне, ще говорим за политика, скука, но сега можем да бъдем просто мъж и жена, които искат да се забавляват!

Навежда се с престорена поверителност към ухото й...

ЛОРЕНЦО КАНЕЛОНИ (CONT'D)

(италиански)

Твоята магистрала към рая се намира точно между Урбан Втори и Инокентий Осми... Изключително перуанско качество!

Йоанна отстъпва крачка назад, клати изплашено глава...

ЙОАННА

(италиански)

Не мога... Ти не разбираш...
Проблемът не е, че не харесвам
наркотиците, а че ги харесвам
прекалено много... Бях зависима и
се боя, че все още съм...

ЛОРЕНЦО КАНЕЛONI

(италиански)

Защото е хубаво, принцесо! Животът
е твърде кратък за да се отказваме
от хубавото, нали? Само една линия,
обещавам, и след това ставаме монах
и монахиня! Нужна ни е и малко по-
жива музика...

Докато говори Канелони се е приближил до грамофона, сменя операта с Челентано – 24 mila basi... жизнерадостната музика изпълва помещението, Канелони започва да танцува с учудваща гъвкавост. През това време Йоанна е застанала пред очакващата я линия с бял прах. Гледа суровите лица на наредените бюстове на папите. Сякаш и те гледат към нея... Прошепва извинително на български...

ЙОАННА

Само една линия...

Решително се навежда към етажерката.

Холът е изпълнен с увеличената до край музика...

27

ИНТ. ЧИТАЛИЩНА ЗАЛА. НОЩ

27

Музиката продължава и в този епизод.

На подиума в препълнена от хора читалищна зала са седнали няколко сериозно изглеждащи и официално облечени мъже. Един от тях говори нещо на събралите се.

Сред мъжете на подиума е и проф. Китов, който изнервено поглежда часовника на ръката си...

28 ЕКСТ. ПЛАНИНСКА ВИЛА. УТРО

28

Пълната тишина на планинското утро е в пълен противовес с шумната музика от предишните епизоди.

Слънцето се подава над заснежените планини, огрявайки планинската вила.

29 ИНТ. СПАЛНЯ В ПЛАНИНСКАТА ВИЛА. ДЕН

29

Йоанна е в леглото си, протяга се с блаженство извън дебелия пух.

Изведнъж обаче отваря широки, напрегнати очи - очевидно е започнала да си спомня нещо... Обръща се бавно към другата страна на леглото и с въздишка на облекчение установява, че там няма никого...

Все пак рязко се надига и сядна на леглото. Прекарва длани през лицето си, поклащайки глава. Поема дълбоко въздух и стъпва на пода.

С полу-затворени очи отива до банята в спалнята, пуска водата и щедро се наплисква с вода. Най-сетне отваря широко очи и гледа отражението си с не особено голям възторг.... избърсва се с хавлията и излиза от банята.

Тръгва към тоалетката срещу кревата и изведнъж рязко спира.

След което започва истерично да пиши.

На земята до леглото стои подпряно на гардероба бездиханното и полуголо тяло на Лоренцо Канелони...

Йоанна предпазливо го побутва с крак - Канелони се свлича безчувствено на пода, като главата му силно изтрополява - ситуацията е напълно ясна, Йоанна отново започва да пиши, този път още по силно...

В този момент на входната врата започва настойчиво да се звъни...

Йоанна гледа с неподправен ужас ту към трупа, ту по посока на звука...

30

ЕКСТ. ВХОДНАТА ВРАТА НА ПЛАНИНСКАТА КЪЩА. ДЕН

30

Ръка с характерна татуировка на паяжина с паяк в нея настойчиво натиска звънеца на входната врата. Вече сме виждали тази татуировка...

31

ИНТ. ДО ВХОДНАТА ВРАТА. ДЕН

31

Опитващата да се загърне в халат Йоанна - бледа и напрегната - стига до входната врата и поглежда през ключалката. Видимо получава шок и отстъпва крачка назад, а лицето ѝ става още по-бяло... Сякаш не чува продължаващия да звъни звънец. В един момент звънеца спира. Тя поглежда с надежда към вратата...

В този момент от незаклучената странична врата на верандата директно влиза мотористът, оглеждайки се свойски. Махнал е каската си - виждаме лицето на ок. 40 г. мъж, хубавец с нагъл вид и следи от разгулен живот по лицето - това е Марио.

Марио върви пред Йоанна, оглежда нахално обстановката, сяда на някакво канапе и си вдига мръсните крака върху масичката отпред, пали цигара...

МАРИО

За десет години как па нещо не
променияте в тая къща бе!

Йоанна е останала права, избутва решително краката му от масичката и изсъсква...

ЙОАННА

Махай се веднага преди мъжът ми да
се е върнал!

МАРИО

Ми да се връща, аз за него съм
дошъл. Впрочем той знае ли, че има
друг мъж при тебе?!

Йоанна отстъпва ужасена, поглежда безпомощно нагоре към спалнята...

ЙОАННА

Ти си ни следил?! Ще извикам
полиция!

Последното обаче не звучи особено убедително, даже гласът ѝ
става прекалено тих...

МАРИО

Много сме нервни бе, малката, не си
ли пиеш хапчетата? Ако са ти
свършили батко ти Марио носи и
холандец, и амфетки...

ЙОАННА

Отдавна не употребявам наркотици!

Марио се засмива нагло, имитирайки я...

МАРИО

"Не употребявам наркотици, защото
съм порядъчна съпруга на велик
депутат"... Абе кога всички курви
станахте светици, верва ли ви
някой?!

Йоанна пак поглежда скришно нагоре, после към натрапника...

ЙОАННА

Марио... нито знам за какво си
дошъл, нито искам да знам...
моментът е много неподходящ, просто
си тръгни... Моля те!

Марио проследява погледа ѝ, също се заглежда нагоре към
спалнята, засмива се...

МАРИО

Ти верно ли си му сложила рога? Ей,
признах те... страшна си. Добре че
вече не си мой проблем... Обаче, да
ме прощаваш, никъде няма да ходя
преди да говоря с твоя депутат.

Йоанна кърши отчаяно ръце...

ЙОАННА

Наистина не разбирам за какво ти е притрябвал!

МАРИО

Не мога да те лъжа, пиле,
напоследък съм го закъсал, а от
него чакам едни пари...

Йоанна го поглежда и се засмива с лека истерия...

ЙОАННА

Това не е възможно...

Марио дори не я поглежда, изважда някакъв плик от вътрешния си джоб...

МАРИО

Много пари, ако трябва да съм
точен...

Изважда някакви снимки от плика и ги подава на Йоанна...

МАРИО (CONT'D)

Защото, колко според теб струва
една цяла политическа кариера?!

Йоанна поглежда снимките, за малко не припада, гласът ѝ пада...

ЙОАННА

Не... ти ми се закле...

МАРИО

Заклех се, но как да посегна на
такава красота! Има и още нещо,
чакай...

Сега Марио вади телефона си и пуска някаква клипче - от екрана се раздават недвусмислени стонове... Йоанна закрива очите си...

МАРИО (CONT'D)

Тук се виждаш много добре... тук
съм аз... пак ти... Уау, това го
бях забравил!

Марио сваля телефона, усмихва се доволно...

МАРИО (CONT'D)

И така. Какъв е този спасител на Европа, чиято жена прави такива работи!

Йоанна видимо не е на себе си...

ЙОАННА

Ти си чудовище.

МАРИО

Нищо подобно - само инвестирам в общото ни европейско бъдеще!

Марио избухва в бурен смях. Йоанна маха ръцете от очите си и се обръща към него с плашещо сериозно изражение...

ЙОАННА

Дори не си даваш сметка какво правиш. Ти не познаваш Бранимир и не знаеш на какво е способен. Откажи се докато е време.

МАРИО

Как да не го познавам, като и двамата сме споделяли толкова общи неща!

Марио отново избухва в смях.

В този момент отвън се чува шум от постепенно приближаващ се автомобил...

Джипът на проф. Китов приближава вилата и спира. Отвътре излизат Илия и обичайно навъсеня професор, който дава някакви инструкции на спътника си...

ПРОФ. КИТОВ

Отнеси продуктите в лятната кухня. Подготви пещта, месото и ела да ме извикаш, когато си готов.

Илия кима утвърдително, угоднически му подава кошницата с кристалната бутилка...

ИЛИЯ

Това е за вас, малък подарък за
почивните дни...

Проф. Китов, досадено маха с ръка, дори не ѝ обръща внимание, замислено се е загледал във вилата.

ПРОФ. КИТОВ

После Илия, остави го моля те в
колата...

Тръгва към вилата.

Илия видимо разочарован прибира кошницата...

33

ИНТ. ХОЛЪТ В ПЛАНИНСКАТА ВИЛА. ДЕН

33

Чуваме ключове, които отварят входната врата, внимателно затваряне на вратата последвано от тихи стъпки...

В холът бавно и опитвайки се да не вдига шум влиза проф. Китов, който изведнъж се стряска от глас...

МАРИО

Добра среща, професоре!

В средата на кола е застанал Марио със самодоволен вид, до него Йоанна кърши пръсти, уплашено гледайки към Китов. Той я поглежда с ледено изражение, очевидно знае, кой е мъжът до нея, но нещо друго тревожи съзнанието му повече от присъстващия - подминава го, оглеждайки се на всички посоки - това изглежда учудва Марио, а Йоанна се опитва безпомощно да му направи някакви невидими знаци...

ПРОФ. КИТОВ

Къде е...

Професорът многозначително не казва името, но Йоанна веднага посочва с глава и поглед към горния етаж...

ПРОФ. КИТОВ (CONT'D)

Добре. Какво търси тази отрепка
тук? Разочарован съм от теб,
Йоанна.

Тя прави крачка напред, има истеричен вид...

ЙОАННА

Трябва да ти кажа нещо насаме,
спешно е!

Китов учудено я поглежда, тя едва сдържайки се да не се
разплаче и почти изкривявайки врата си пак посочва към
спалнята... Професорът свива вежди, обръща се към нищо
неразбиращия Марио...

ПРОФ. КИТОВ

Не кради нищо докато ме няма...

Йоанна го хваща за ръката и го помъква нагоре по стълбите,
стъпките им отшумяват...

Марио остава сам, започва да обикаля нервно из помещението,
забелязва някаква красива сребърна табакера и оглеждайки се
веднага я пъха в джоба си, след което присяда на един от
фотьойлите, но веднага скача, когато чува някъде отгоре
приглушен, но изпълнен с болка стон... Още по-изнервен
започва да трие потта от челото си, изгася цигарата на
пода...

Йоанна е седнала на леглото като малко дете, подсмърча...

На вратата се появява проф. Китов, който бавно и внимателно
прекрачва тялото на голия и бездиханен Канелони, сяда до нея.
Известно време двата не проговарят, не се и поглеждат, гледат
единствено към изкривеното тяло на пода.

Когато започва все пак да говори, гласът на Китов леко
трепери, но звучи учудващо мило...

ПРОФ. КИТОВ

Мишленце, сега ще ми обясниш ли
какво е това?

ЙОАННА

Канелони.

ПРОФ. КИТОВ

Благодаря ти... А би ли ми казала
какво му е?

ЙОАННА

Не знам. Мисля, че е получил удар.

ПРОФ. КИТОВ

Защо, мишленце? Защо бившият
италиански премиер е получил удар в
спалнята ни? Гол?

ЙОАННА

Не помня. Цяла вечер си беше
облечен... (навежда се поверително
към професора)... Според мен много
прекаляваше с наркотиците!

С трепереща ръка Китов избърсва избилата по челото му пот,
усмихва се леко налудно...

ПРОФ. КИТОВ

Знаеш ли, буболечето ми... ако не
познавах толкова добре запушените
коридори на ума ти, щях да призная,
че си измислила съвършения план за
моето унищожение. Бивш любовник,
рекет, труп, разбира се
наркотици... Не е ли съвършено?!

Йоанна се усмихва плахо...

ЙОАННА

Предполагам...

Изведнъж лицето на Китов се стърчва в болезнена гримаса,
юмрукът му е стиснат до побеляване...

ПРОФ. КИТОВ

Кучко проклета!

Йоанна изписква и се свлича ужасена до леглото... Кризата на професора обаче продължава само секунда, той веднага се овладява и пада на колене до нея, обсипвайки я с целувки...

ПРОФ. КИТОВ (CONT'D)

Нали знаеш, че не го мисля... моля те успокой се, аз съм виновен, че те оставих сама... татко ще се погрижи за всичко... всичко ще се оправи...

Започва да я люлее в ръцете си, загледан в тялото на Канелони... След това груба я изпуска, изправя се и посочва към голото тяло...

ПРОФ. КИТОВ (CONT'D)

Поне го облечи.

Йоанна гледа безпомощно ту към тялото, ту към излизашия от стаята Китов...

35 ЕКСТ/ИНТ. НАВЕС ЗА ДЪРВА. ДЕН

35

Илия влиза в навеса за дърва с голям плетен кош, започва да слага цепеници една по една, в някакъв момент нещо привлича погледа му...

В единия край на навеса е подпрян голям черен мотор.

Илия неразбиращо се почесва по главата си, пак поглежда към вилата...

36 ИНТ. ХОЛЪТ В ПЛАНИНСКАТА ВИЛА. ДЕН

36

В хола обратно влиза Китов. Лицето му е плашещо студено, гледа някъде встрани от натрапника, проговаря с ужасяващо спокоен глас...

ПРОФ. КИТОВ

Последният път подробно ви обясних какво ще се случи, ако не оставите семейството ми на мира. Смятате ли, че съм се шегувал?!

Марио прави театрален помирителен жест...

МАРИО

В никакъв случай! Но... ситуацията се промени. Тръгвам си на секундата от това здраво семейно гнездо, след като ми гарантирате, че ще получа... 100 хиляди евро. Може и по банков път.

Китов го гледа с присъщото си каменно изражение. Изведнъж прави няколко бързи крачки, с които го доближава - Марио се стряска, опитва се да направи крачка назад, но професорът просто слага ръце на раменете му, дори се усмихва с тревожна благост...

ПРОФ. КИТОВ

На какво сте този път? Екстази? Мефедрон? Готов съм да ви предложа помощ, Марио, но точно сега този цирк ми е крайно излишен. Довиждане.

Марио ядосано се отскубва, рязко му подава снимките от вътрешния си джоб...

МАРИО

Сто хиляди! Ако не ги получа до седмица малката ти женичка ще е на всички първи страници оттук до шибания Брюксел, разбираш ли!

С равно изражение Китов взема снимките в ръце...

37

ИНТ. СПАЛНЯ В ПЛАНИНСКАТА ВИЛА. ДЕН

37

Йоанна е приготвила дрехите до голото тяло на Канелони.
Доближава до очите си удивително малки, тигрови мъжки прашки.
Изхлипва...

Обличане на тялото - импровизация на място в чаплинов стил...
Възможно монтажно преливане и повторение по време на сцената
между Китов и Марио...

38

ИНТ. ХОЛЪТ В ПЛАНИНСКАТА ВИЛА. ДЕН

38

Китов разглежда снимките, след което изведнъж ги хвърля на
земята - снимките се разпиляват. Поглежда ядно и безпомощно
нагоре към спалнята.

ПРОФ. КИТОВ

Имам по-важна работа от това да
разглеждам фалшификати. За последен
път ти казвам да се махаш.

Все по-вбесения Марио вади телефона си, стоновете изпълват
стаята...

МАРИО

И това ли е фалшификат?! Ще те
съсия, чуваш ли, старче!

Китов безразлично се взира в записа, след което внезапно
сграбва гушата на Марио...

ПРОФ. КИТОВ

Веднага напусни къщата ми!

Сборичкват се, Марио с лекота го избутва върху масичката с
папите, статуетките се разпиляват. Йоанна се опитва да се
намеси, но и тя е избутана, пада.. Марио с изкривено от злоба
лице се навежда над професора...

МАРИО

Започна ли да разбираш какво се
случва? Твоят живот е в ръцете на
Марио, отрепката!

(MORE)

Î ÆËË (CONT' D)

Ще ми даваш пари когато и колкото
поискам, ще ми целуваш краката, ако
ми се прище и пак няма да си
сигурен, че вечерните новини няма
да започнат със задника на жена ти!

Притиснат върху масичката от крещящия в лицето му Марио,
проф. Китов неволно напипва от разпилянните край него
статуетки на папите. В следващия момент статуетката се
стovarва върху главата на Марио.

С невярващо изражение Марио се олюлява и срутва на земята.
Китов бавно се изправя, изглежда вцепенен...

Статуетката се търкулва под бюфета - виждаме единственото
оцеляло, строго гледащо око на римския папа...

39 ИНТ. СПАЛНЯ В ПЛАНИНСКАТА ВИЛА. ДЕН 39

Опитвайки се да нахлузи крачола на Канелони, Йоанна рязко
вдига глава, очевидно чувайки някакъв шум.

40 ЕКСТ. ПРЕД ПЛАНИНСКАТА ВИЛА. ДЕН 40

Илия с мъка разтоварва цяло прасенце от багажника на колата.
Изглежда чува нещо от вътрешността на вилата, заслушва се, но
после поклаща глава и продължава със сложната операция...

41 ИНТ. ХОЛЪТ В ПЛАНИНСКАТА ВИЛА. ДЕН 41

Йоанна забързано нахълтва в хола. Вижда професора, който се е
навел и проверява пулса на падналия върху пода Марио...
Йоанна закрива устата си с две ръце, очите ѝ се разширяват...

ЙОАННА

Ти го уби...

ПРОФ. КИТОВ

Нищо му няма. Най-много комоцио.

ЙОАННА

Какво ще правим?!

ПРОФ. КИТОВ

Млъкни. Остави ме да помисля.

Йоанна изхлипва. Проф. Китов тежко сяда на пода и хваща главата си с две ръце...

42

ИНТ. ЛЯТНАТА КУХНЯ КРАЙ ВИЛАТА. ДЕН

42

В лятната кухня на вилата е запалена огромна пещ, която огрява помещението.

Пуснато е радио.

На масата до пещта е разположено цяло прасенце, край което подсвирквайки си работи Илия - младежът подхожда към животното с нежност, граничеща с тревожен еротизъм - натиква в прасенцето най-различни подправки, маже го с подправки и олио като опитен масажист, паралелно се виждат подготвени зеленчуци и салати отстриани.

На голямата печка клокочат най-различни течности, от които понякога Илия артистично гребва, за да обмаже прасето. Прави впечатление нещо като лабораторен уред за молекулярна кухня, в който също нещо клокочи и през малка тръбичка капе в подходящ съд - Илия наглежда и него с щастливо изражение. Специално този епизод ще видим в повторение към финала!!!

Илия е готов и слага цялото прасенце в тава в пещта. Поглежда си часовника, след което поглежда през прозорчето на кухнята към вилата...

43

ИНТ. ХОЛЪТ В ПЛАНИНСКАТА ВИЛА. ДЕН

43

Близък план на пръстите на Йоанна, която слага в устата си две големи оранжеви хапчета. Преглъща ги с чаша вода.

Виждаме, че се е свлякла в почти безпомощно състояние на дивана в хола, не уцелва масичката до себе си и чашата пада.

Проф. Китов я поглежда мрачно от пода на помещението – той вече е вързал с въже ръцете и краката на припадналия Марио, заварваме го в момент, когато слага тиксо на устата му...

ПРОФ. КИТОВ

След малко ще си по-добре... Така.

Професорът става и започва да се разхожда из хола. Очевидно размишлява. В един момент започва да размишлява на глас, **слагайки си ловко кожените ръкавици, с които шофира...**

ПРОФ. КИТОВ (CONT'D)

Какво би направил посредственият интелект в подобна ситуация... Ще викне полиция, естествено, което автоматично означава трагичен финал на живот и кариера, градена с десетилетия... Респективно този вариант отпада... Нека органите на реда да се намесят, но само след като пионките са наредени правилно по шахматната дъска... А какво трябва да видят органите?... Тъмното минало, от което големият български политик и психиатър Бранимир Китов е успял да спаси съпругата си, се завръща като зловещ бумеранг...

Йоанна видимо се е унесла. **Професорът се вживява в монолога си и започва да разиграва сцените от импровизирания от него сценарий на събитията...**

44

ИНТ/ЕКСТ. ВИЗИОН НА ПРОФЕСОРА. ДЕН-НОЩ

44

Разиграва се в героично-драматично-пreekспониран план сценарият на проф. Китов за събитията... По текст!

ПРОФ. КИТОВ

...Бившият ѝ приятел Марио Т., известен в криминалните среди като "Тарантулата", прониква дрогиран в планинската им вила за да търси възмездие.

(MORE)

ЎЎЎЎ. ЁЁЁЎ (CONT' D)

За съжаление точно в този момент професор Китов е на среща с избиратели от региона - както потвърждават десетки свидетели. Г-жа Китова е сама със семейния им гост, бившия премиер на Италия г-н Лоренцо Канелони, дошъл специално да подкрепи проф. Китов за лидер на Партията на европейските либерал-консерватори. Марио "Тарантулата" прави опит да отвлече г-жа Китова, но като известен защитник на семейните ценности, Канелони се изправя срещу агресора, зашеметявайки го за кратко посредством...

45

ИНТ. ХОЛЪТ В ПЛАНИНСКАТА ВИЛА. ДЕН

45

Връщаме се в реалността... Китов се заглежда по пода, където са парчетата от строшената статуетка...

ПРОФ. КИТОВ

...посредством статуетка на папа Урбан Втори - ако не се лъжа - или просто удар по главата. Уви, сърцето на големия европейски държавник не издържа на напрежението и точно в този момент спира да бие...

Проф. Китов спира дълбоко умислен... изведнъж лицето му грейва...с бързи крачки се приближава до шкафа с ловни пушки на бащата на Йоанна, с помощта на някаква кърпичка изважда една от тях и проверява пълнителя без да спира да говори... Отново потъваме в преекспонирания визион...

46

ИНТ/ЕКСТ. ВИЗИОН НА ПРОФЕСОРА. ДЕН-НОЩ

46

Разиграва се в героично-драматично-преекспониран план сценарият на проф. Китов за събитията... По текст!

ПРОФ. КИТОВ

*... Но кой да подозира, че това
съвсем не е финалът на трагедията!
"Тарантулата" се съвзема от своя
досег с папата и изпаднал в паника
взима карабина, тип манлихер, от
ловната колекция на дома за да
довърши пъкленото си деяние...*

Преход към реалността...

47 ИНТ. ХОЛЪТ В ПЛАНИНСКАТА ВИЛА. ДЕН

47

*Китов се е доближил до принадлежния Марио и трескаво оставя
отпечатъци от ръцете му върху приклада на карабината,
продължава да я държи с кърпичката върху дулото... приближава
се до Йоанна... Отново влизаме във визион!*

48 ИНТ/ЕКСТ. ВИЗИОН НА ПРОФЕСОРА. ДЕН-НОЩ

48

*Разиграва се в героично-драматично-пreekспониран план
сценарият на проф. Китов за събитията...*

ПРОФ. КИТОВ

*... Събирайки последните си сили, г-
жа Йоанна Китова прави отчаян опит
да изтръгне оръжието от ръцете на
злодея. Двамата се сборикуват и
неволно произвеждат изстрел. Оказва
се, че куршумът е поразил
смъртоносно Марио "Тарантулата" в
сърцето...*

*Тук нещо сценарият не се получава, тъй като няма достатъчно
отстояние за пушката да бъде прострелян в сърцето.... Спешно
връщане в реалността!*

Сега проф. Китов оставя отпечатъци от ръцете на Йоанна върху карабината, тя нещо измърморва в унеса си... Професорът се приближава до тялото на Марио, продължава да говори, докато наглася пушката в ръцете му, с насочено към тялото му дуло, но очевидно да го "саморазстреля" в сърцето е невъзможно, позата е твърде неудобна, прави няколко опита, най-възможна се оказва позата през брадичката в главата, Китов действа с плашещо хладнокръвие...

ПРОФ. КИТОВ

... по-скоро в главата, през
мандибулата, наричана още "corpus
mandibulae"...

В този момент Китов очевидно вижда някаква спънка в плана си, оглежда се, оставя пушката в ръцете на Марио и с един скок се връща при Йоанна, приляка до нея и започва да ѝ удря леки шамари, без да престава с монолога си...

ПРОФ. КИТОВ (CONT'D)

...По-късно проф. Китов ще заяви
пред световната преса, че подобни
случаи са ежедневие в прогнила
съвременна Европа.

Влизане във визион!

Разиграва се в героично-драматично-пreekспониран план
сценарият на проф. Китов за събитията... По текст!

ПРОФ. КИТОВ

... Макар и все още в шок от
преживяното, той приема за мисия да
продължи делото на своя най-близък
приятел Лоренцо Канелони,
обявявайки новата си предизборна
платформа: "Европа на родините,
Европа на живите приятели!"...

Преход към реалността...

51

ИНТ. ХОЛЪТ В ПЛАНИНСКАТА ВИЛА. ДЕН

51

Китов е взел пушката в ръка, насочил я е решително към тялото на Марио. Говори съсредоточено през стиснати си устни...

ПРОФ. КИТОВ

Мишленце, гледаш ли внимателно?
Важно е да запомниш всички
детайли...

Китов насочва дулото към тялото, Йоанна гледа ужасено, подготвя се за стрелба и в този момент звънецът на входната врата гръмко прозвънява...

Двамата с Китов се поглеждат с обезумели лица...

52

ЕКСТ. ПРЕД ВХОДНАТА ВРАТА НА ВИЛАТА. ДЕН

52

Едва успяващ да надникне зад огромната купчина с продукти, които държи в ръце, Илия с мъка но и досадна честота натиска звънеца на входната врата, звънът огласява някъде отвътре къщата... Опуленият зад високодиртричните очила младеж допира ухо до вратата, тъй като отвътре се чуват странни шумове, очевидно товарът доста му тежи... Пак натиска звънеца...

След известно вратата се отваря и се подава лицето на разчорлената и не особено добре изглеждаща Йоанна... Илия смутено се усмихва зад купчината...

ИЛИЯ

Здравей Йоанна... Професорът каза
да дойда, когато съм готов...

Йоанна се опитва да затвори вратата...

ЙОАННА

Сега не е удобно, Илия...

Не успява да затвори вратата, защото Илия решително е поставил крака си за преграда...

ИЛИЯ

Не издържам повече, само да оставя
продуктите вътре...

Илия бута вратата и влиза в къщата, без да обръща внимание на
опитващата се да го спре Йоанна...

ЙОАННА

Илия, не...

Илия обаче нахълтва, Йоанна се затичва след него, вратата се
хлопва...

53

ИНТ. ХОЛЪТ В ПЛАНИНСКАТА ВИЛА. ДЕН

53

Илия връхлита накуцвайки в хола, следван от Йоанна, която
трескаво се оглежда навсякъде – трупът в средата на хола го
няма...

Илия олюлявайки се от тежестта преминава край вратата на
кухнята, не забелязва чифт мъжки крака, които стърчат от
вратата... в следващия миг краката изчезват издърпани от
някого...

Илия оставя купчината с продукти върху трапезарната маса с
въздишка на облекчение и присяда запъхтян на един от
столовете отстрани...

ИЛИЯ

Секунда да си почина...

Йоанна го доближава все така трескаво оглеждайки се, започва
да го дърпа за ръкава...

ЙОАННА

Почина си, можеш да тръгваш...

Без да ѝ обръща особено внимание Илия се заглежда в пода и се
навежда...

ИЛИЯ

Изпуснали сте си някакви снимки
тука...

Йоанна се хвърля към тях, но мъжът вече е доближил първата снимка до очилата си....

ИЛИЯ (CONT'D)

Ама това...

Йоанна ги издърпва насила...

ЙОАННА

От кръщенето ми са.

Илия изглежда учуден...

ИЛИЯ

Онзи мъж свещеник ли беше?!

ЙОАННА

Да... моля те да излезеш,
професорът има важен разговор с
госта ни...

Сега Илия добива обидено изражение...

ИЛИЯ

Нали за него готвя цяла сутрин!
Само че какво да е предястието -
яйца Бенедикт или аспержи в сос
Холандез? Шафранов ориз или
кестени?! Торта Павлова или мус-о-
шокола??! Това е отговорност, която
не мога да нося сам, искам
напътствия!

Йоанна видимо не знае как да реагира....

Едва поемайки си въздух, проф. Китов с кървясали очи и разчорлена коса поддържа с мъка полуизправеното тяло на зашеметения Марио зад кухненската врата, слуша приглушените гласове от хола. За секунда отпусвайки се, краката на Марио поддават и закачат декоративна стойка с порцеланов супник, който плашещо започва да се олюлява...

Очите на проф. Китов заплашват да изхвъркнат от орбитите си...

55

ИНТ. ХОЛЪТ В ПЛАНИНСКАТА ВИЛА. ДЕН

55

Йоанна притеснено се е загледала в разстроения Илия, отваря уста да каже нещо, но в този момент се чува силен трясък от кухнята... Лицето на Илия грейва...

ИЛИЯ

А, ето къде бил... Професоре!

ЙОАННА

Не влизай там... спри...

Закуцуква към кухнята отскубвайки се от Йоанна, влиза...

В този момент от някаква странична врата се появява проф. Китов, който с изкривено от усилие лице започва да влачи през хола тялото на Марио, хванал го е за краката... Прави някакви неразбираеми гневни мимики към Йоанна, която гледа обезумяла ту към тях, ту към вратата на кухнята, в паниката си момичето застава в решителна защитна поза на вратата на кухнята, обръща се постоянно през рамо...

ЙОАННА (CONT'D)

Я погледни в мазето!

Китов с мъка влачи тялото, целта изглежда са стълбите към спалнята на втория етаж... Чува се приглушения глас на Илия...

ИЛИЯ

Мазето е заключено!

За изненада на всички Илия излиза не от вратата, където пази Йоанна, а от страничния изход, откъдето преди малко се е появил професорът... Почти веднага се спъва в неестествено протегнатата настрани от влаченето ръка на Марио и се срутва на земята, очилата му изхвърчат надалеч... Йоанна глухо изписква, Китов застива неподвижно и във видимо неудобна поза с тялото в ръце...

Виждаме за секунда замъгления свят през лишените от очила очи на Илия...

Присвивайки зеници, Илия започва опипом да търси очилата си...

ИЛИЯ (CONT'D)

Йо.. помогни ми... не виждам...

В този момент шарещите ръце на Илия попадат на лицето на Марио... гласът му изведнъж става хриплив...

ИЛИЯ (CONT'D)

Това си ти... играеш си с мен като едно време...

Професорът обезумял и невярващ гледа ту към Йоанна, ту към тялото с Илия, тя безпомощно повдига рамене, но бързо и безшумно ляга до Марио и започва да шепне...

ЙОАННА

А на теб не ти ли липсва детството?
Невинните ни игри на сляпа баба,
гъди-гъди?!

Илия импулсивно и със сълза в окото започва да гъделичка тялото на Марио - Йоанна престорено се киска, гледайки умолително към почервенялото лице на проф. Китов - след което Илия решително с длани хваща бузите на Марио, гледайки го решително в очите...

ИЛИЯ

Не, Йо. Вече не сме деца и не искам професорът да ни вижда по този начин.

Илия гордо се изправя, отупва дрехите си... Йоанна също се изправя, прави трескави знаци към професора, който лекичко отново започва да дърпа тялото на Марио към стълбите... Йоанна хваща Илия под ръка, отвежда го до стол...

ЙОАННА

Понякога съм много импулсивна,
извини ме...

ИЛИЯ

Аз съм по-зрелият от двама ни и
знам, кога е достигната границата
на благоприличието... Иначе ти
благодаря...

"По-зрелият" Илия изглежда напълно нелепо гледайки в нищото от стола си. През това време проф. Китов е стигнал до стълбите към втори етаж, очевидно изпитва затруднение с провлачването на тялото нагоре, Йоанна се суети безпомощно, гледайки ту към него, ту към Илия...

ИЛИЯ (CONT'D)

...дали намери очилата?!

Йоанна отдавна е с очилата в ръце, просто чака трупът да изчезне...

ЙОАННА

Търся, Илия, къде ли са се
шмугнали... ХОП!

Последния израз на Йоанна е, защото влачейки тялото на Марио нагоре по стълбите, Китов неволно удря главата му в перилото и се чува странен звук...

ИЛИЯ

Какво стана, удари ли се?

ЙОАННА

Главата... нищо ми няма...

Китов се скрива от погледа на Йоанна...

ЙОАННА (CONT'D)

...ето къде били! Заповядай...

Уверявайки се, че повече няма опасност, Йоанна подава очилата на Илия, той "проглежда", но импулсивно хваща ръката на Йоанна...

ИЛИЯ

Каж ми, професорът нали не се крие
от мен? Имам чувството, че ми е
обиден за нещо...

ЙОАННА

Какво говориш, той толкова те цени!
Даже ми е казвал - "Какво ли е да
имаш син като Илия!"

ИЛИЯ

Наистина ли?...

ЙОАННА

...Ами да! Просто е много стресиран
напоследък с тези пътувания,
изборите, налагаше се да пазим
тайна и за срещата му тук... А, ето
го!

В този момент по стълбите от горния етаж демонстративно силно
се чуват стъпки и проф. Китов се появява в хола... Изглежда
зле - раздърпан, със скъсани копчета, разчорлен и с
разкривени очила...

ИЛИЯ

Най-после, професоре!

С куцукане Илия го доближава, радостно и силно стиска ръката
му - професорът пребледнява от болка, но това остава напълно
незабелязано от младежа...

ИЛИЯ (CONT'D)

Изглеждате много уморен...

Йоанна плахо се намесва...

ЙОАННА

Наред ли е всичко?!

ПРОФ. КИТОВ

Доколкото е възможно... гостът...
си почива в спалнята.

Йоанна кимва, проф. Китов подхваща Илия през рамото...

ПРОФ. КИТОВ (CONT'D)

Искаш ли да ми покажеш докъде си
стигнал, моето момче?

ИЛИЯ

Иска ли питане! Остана да решим
въпроса с ордъворите, като лично аз
предлагам...

ПРОФ. КИТОВ

...о, аспержите са чудесен
вариант....

Двамата се отдалечават към изхода, Китов прави някакви знаци
към изкуствено усмихната и видимо неразбираща знаците му
Йоанна, гласовете им постепенно заглъхват, щраква резето на
затварящата се врата...

Йоанна се подпира на стената, дишайки учестено и с изцъклен
поглед...

56

ИНТ. СПАЛНЯ В ПЛАНИНСКАТА ВИЛА. ДЕН

56

Овързаният с въже и с тиксо на устата Марио внезапно отваря
обезумели очи. Приглушени стонове на ужас изпълват
помещението, когато вижда, че е захвърлен върху безжизненото
голо тяло на Лоренцо Канелони...

С гърчове и все така мучейки, Марио успява да се отстрани от
тялото, достига ръба на гардероба и започва да търка лицето
си за да свали тиксотото... **Движенията му разклащат масичката
наблизо и от нея на земята шумно пада часовник, който се
разпилява звучно... Това изплашва Марио-да не го чуят-и още
по енергично започва да търка лицето си в ръба...**

Най-накрая успява и точно когато поема въздух за да извика...

МАРИО

Пом...

... от хола в приземния етаж на къщата някой силно пуска
музика - Челентано, която напълно заглушава вика му...

Марио се оглежда трескаво на всички страни, започва с гърчене
да пълзи към прозореца...

В този момент в спалнята влиза Йоанна. В ръцете си държи
пушката... Изглежда решителна и студена, с насочено дуло към
него...

Песента свършва, чува се само стърженето на грамофона...

ЙОАННА

Не те съветвам да викаш. И без това
няма кой да те чуе.

И двамата поглежда към трупа на Канелони. Марио се обръща с
безумен поглед към Йоанна...

МАРИО

Йоанна... не знам какво става в
тази къща, но ако веднага не ме
развържеш...

ЙОАННА

Какво?! Ще ме наплюеш ли?! Радвай
се, че още си жив...

Йоанна откъсва ново парче тиксо, приближава до мъжа...

ЙОАННА (CONT'D)

...Не ме послуша, когато те
предупредих. Вече е късно...

Навежда се към него, но Марио прави всякакви опити да се
отдръпне назад...

МАРИО

Спри...моля те... лежа до гол,
мъртъв мъж, професорът ти се държи
като пълен психопат, тук се случва
нещо, което и двамата не разбираме!

Йоанна трепери, взима от тоалетката едно от познатите ни
оранжеви хапчета, но и не изпуска пушката...

ЙОАННА

Не ти вярвам. Ти си отрепка, както
Бранимир отдавна ми каза...

МАРИО

Чакай! Спри! Какво си мислиш, че
взимаш в момента?!

Йоанна се стряска, поглежда хапчето в ръката си...

ЙОАННА

Как какво? Моите успокоителни на билкова основа, лекувам се с тях от години...

Марио се засмива с обезумял вид...

МАРИО

Виж... от друго може и да не разбирам, но в наркотиците нямам тайни, знаеш го повече от добре... Кълна се в живота си, че това са кетамини...

ЙОАННА

Какво?

МАРИО

Кетамини! Конска упойка! Мъжът ти те лекува с конска упойка?! Йоанна, този път ми повярвай... ти си жертва на един болен мозък, който използва всички ни в някаква чудовищна игра... Развържи ме и двамата ще отидем в полицията преди да е станало прекалено късно...

Йоанна маха ръка от навлажнените си очи, поглежда към мъжа в краката си...

ЙОАННА

Не ме лъжеш, нали?

МАРИО

Кълна се в живота си!

Йоанна безпомощно се оглежда на всички страни, след което се навежда към овързания Марио, трескаво протягащ напред ръцете с въжето...

Само че вместо да го отвърже, Йоанна решително слага лепенката тиксо върху устата му. Марио запушва приглушено да мучи и да се гърчи, Йоанна дори не поглежда към него, прекрачва тялото му и се приближава до прозореца...

ЙОАННА

Проблемът е, че не вярвам на нито
една твоя дума. Ти си крадец,
лъжец, гадина, която веднъж вече се
опита да ме унищожи. Втори път няма
да има.

Стигнала е прозореца, гледа замислено навън, където се вижда
лятната кухня.

Пред вратата на лятната кухня е застанал проф. Китов, който
гледа с непроницаемо изражение към прозореца на спалнята...

57

ЕКСТ. ПРЕД ЛЯТНАТА КУХНЯ ДО ВИЛАТА. ДЕН

57

Проф. Китов гледа с непроницаемо изражение към прозореца на
спалнята, където, като че ли, се полюшва перде.

От вратата на лятната кухня излиза Илия, небрежно носи със
себе си кошницата за пикник с кристалната бутилка...

ИЛИЯ

Мисля че всичко се получи
перфектно...

Китов разсеяно се обръща към него...

ПРОФ. КИТОВ

Да, Илия, благодаря ти. Съжалявам,
че няма как да останеш.

ИЛИЯ

Не разбирам аз от политиката ви и
не ми и трябва. Важното е гостът да
остане доволен. После ще
разправяте...

Китов е разсеян, постоянно гледа към къщата...

ПРОФ. КИТОВ

Обещавам.. Ами...приятна вечер
тогава...

ИЛИЯ

Момент! Няма ли да си вземете подаръка?!

Проф. Китов досадено се обръща към Илия, който тържествено е хванал кошницата с две ръце...

ПРОФ. КИТОВ

Остави сега тия работи, не е необходимо...

Лицето на Илия придобива обидено изражение...

ИЛИЯ

Как така! Това е специално бренди с 12 билки, което съм правил специално за вас! Ще ме обидите!

Вече видимо изнервен, проф. Китов взима кошницата...

ПРОФ. КИТОВ

Добре, давай...

Точно я взима и синя лампа осветява пътя към вилата в далечината, чува се и полицейска сирена... Китов се стряска и почти изпуска кошницата - Илия я хваща в последния момент...

ПРОФ. КИТОВ (CONT'D)

Кой е извикал полиция?!

Илия не обръща никакво внимание на полицейската кола, натрапчиво връща кошницата в ръцете му...

ИЛИЯ

Вие пък... Помолих нашите да ме вземат, че не ми се седи сам... Искате ли само да пробвате брендито, да ме разберете за какво говоря?!

От колата се подават две мъжки фигури - бащата и брата на Илия, които весело помахват, Китов също помахва с пресилена усмивка... След това се обръща към Илия, който е извадил бутилката от кошницата и се опитва да я отвори... взимая я грубо от ръцете му и обратно я поставя в кошницата, взимая...

ПРОФ. КИТОВ

Виж сега... Обещавам ти по-късно да
изпия цялата бутилка, сега просто
си тръгни.

ИЛИЯ

Обещавате ли?

ПРОФ. КИТОВ

Обещавам!

Макар и леко разочарован, Илия се обръща и започва да куцука
към роднините... Изведнъж обаче се обръща отново...

ИЛИЯ

Мога ли поне да им покажа мотора?

Китов застива неразбиращо...

ПРОФ. КИТОВ

Мотора ли?!

Илия съзаклятнически намига, което изглежда малко страховито
зад високия диоптър...

ИЛИЯ

Предположих, че е тайна, като видях
къде сте го забутали... Добре, все
едно нищо не съм питал!

Илия се обръща и продължава към роднините-полицаи, Китов се е
оцъклил, шепне на себе си, внезапно осъзнал нещо...

ПРОФ. КИТОВ

Моторът.....

С големи крачки и не съвсем спокоен вид, проф. Китов тръгва
към вилата с кошницата в ръка, докато сините лампи се
отдалечават...

Външната врата се отваря с трясък. В хола нахлува побеснелият
проф. Китов.

Така трясва кошницата - дар от Илия върху бюфета в хола, че животинските трофеи по стените са разклащат... Започва да вика с всички сили...

ПРОФ. КИТОВ

Йоанна! Ела веднага тук, Йоанна!

Отгоре се чуват припрени стъпки - Йоанна слиза от спалнята, все така държи пушката...

ПРОФ. КИТОВ (CONT'D)

Как са ония двамата?!

ЙОАННА

Добре... тоест не точно добре, а...

ПРОФ. КИТОВ

Ясно, разбрах!

Започва нервно и с изкривено от злоба лице да се разхожда из хола...

ПРОФ. КИТОВ (CONT'D)

Няма да си простя, че допуснах къоравия дебил да се мотае наоколо! Заради него се налага да измисля съвсем нов сюжет и този път съвсем няма да е толкова просто...

Йоанна се опитва да звучи решително...

ЙОАННА

Не искам да участвам повече в никакви сюжети... Моля те да звъннем на полицията...

Видимо озверял, проф. Китов се доближава до нея и почти допира лицето си до нейното, имитирайки я злостно...

ПРОФ. КИТОВ

"...да звъннем на полицията ще помоля, защото май не съм си взимала хапчетата и хич не ме интересува какво ще се случи с живота и кариерата на съпруга ми..." Ехо, има ли някой тука?!...

На последното изречение Китов демонстративно потропва с кокалче върху главата на Йоанна, тя се е свила, изглежда сякаш всеки момент ще се разплаче...

ЙОАННА

Защо ми говориш така...

ПРОФ. КИТОВ

Защото трябва разум! Хладнокръвие!
Сега слушай и не се обаждай...

Проф. Китов отново влиза в монолог, разигравайки с жестове и движения епизоди от разказа си.. **Влизаме в поредния епизод на познатия ни визион...**

59

ИНТ/ЕКСТ. ВИЗИОН НА ПРОФЕСОРА. ДЕН-НОЩ

59

Разиграва се поредния епизод от героично-драматично-пreekспонирания сценарий на проф. Китов за събитията... По текст!

ПРОФ. КИТОВ

...След извънредна среща с избиратели и съмишленици, проф. Бранимир Китов се прибира във вилата си, където го очакват... (натъртва)... вярната му съпруга Йоанна и най-близкият му съратник в Европейския парламент, Лоренцо Канелони. Опитното око на криминалния психолог забелязва неидентифицирано превозно средство, тип мотор, в заслона край вилата, което изостря сетивата му и може би се оказват решаващо за крайния изход от предстоящата трагедия.. След продължителна среща, в която Канелони се отказва от лидерската надпрева в ПЕЛК в полза на проф. Китов, тримата седат на празнична приятелска вечеря.

(MORE)

ЎДІ Ő. ÈÈŐÎĀ (CONT' D)

В този момент, обзет от ревност и вероятно дрогиран, в дома нахлува бившият годеник на г-жа Китова - Марио Т., известен в криминалните среди като "Тарантулата". Настроен за убийство, "Тарантулата" напада проф. Китов с личното си хладно оръжие...

Рязко връщане в реалността...

60

ИНТ. ХОЛЪТ В ПЛАНИНСКАТА ВИЛА. ДЕН

60

В този момент от разказа и пред ужасения поглед на Йоанна, проф. Китов, който се е озовал с тънък нож в ръка, с изключителна хирургическа точност - едно движение - се самопромушва в ребрата...

Йоанна изпищява... Китов реагира само с леко притреперване на болката, но видимо знае какво прави. Притискайки раната, в същото време полага ножа в ръката на Марио без да спира да говори..

Отново визион!

61

ИНТ/ЕКСТ. ВИЗИОН НА ПРОФЕСОРА. ДЕН-НОЩ

61

Разиграва се в героично-драматично-пreekспониран план сценарият на проф. Китов за събитията...

ПРОФ. КИТОВ

... Ножът по чудо се плъзга край шесто и седмо ребро без да засегне жизненоважни органи на достойния български политик... Моторът, казва си проф. Китов, ето на кого бил моторът! За съжаление точно в този момент губи съзнание... Но в стаята има и още един голям мъж, бившият премиер Канелони, който успява да удари злодея със статуетка на папа незначкойси...

(MORE)

ЎДИ О. ЕЕОИА (CONT' D)

Уви, сърцето на големия европейски държавник не издържа на напрежението и внезапно спира... Все пак той е изпълнил мисията си - г-жа Китова използва момента за да вземе карабина от ловната колекция във вилата, с която прострелва смъртоносно натрапника... Едва свестил се, проф. Китов споделя първо на съпругата си, а после и пред журналисти, че посвещава предизборната си кампания на своя загинал приятел: "Европа на родините, Европа на живите приятели!"...

Край на визиона!

62

ХОЛЪТ В ПЛАНИНСКАТА ВИЛА. ДЕН

62

Китов шепне патетично и с див блясък в очите последните си думи край отстъпващата назад Йоанна... Тя обаче този път изглежда учудващо спокойна, казвайки съвсем хладнокръвно...

ЙОАННА

Не пропусках ли нещо?!

Той излиза от състоянието си и я поглежда с учудване...

ПРОФ. КИТОВ

Какво? Абсурд!

ЙОАННА

Как тогава ще обясниш разминаването с часа на смъртта между Канелони и Марио?

Проф. Китов я поглежда с нещо като уважение, по лицето му пролазва страховита усмивка...

ПРОФ. КИТОВ

Браво. Изглежда все пак тече някаква мисъл.
(MORE)

ЎЎЎ. ЁЁЎЎ (CONT' D)

Но аз, разбира се, съм решил и този проблем. Експертизата не е в състояние да докаже кой кога точно е починал... след пожар.

Йоанна отново губи самообладание...

ЙОАННА

Пожар ли?!

Китов се доближава до нея с налудничав блясък в очите, погалва я по косата все така усмихнат...

ПРОФ. КИТОВ

Мишленцето ми... наистина ли си готова да стигнеш с мен до края?

Йоанна трепери...

ЙОАННА

Да...кълна се...

ПРОФ. КИТОВ

Тогава трябва да го докажеш.

Китов рязко ѝ подава карабината.

ПРОФ. КИТОВ (CONT'D)

Ти ще го застреляш...

Йоанна взима пушката с неразбиращо изражение...

ЙОАННА

Кой да разстрелям?!

ПРОФ. КИТОВ

Не кой, а какво. Един кърлеж.
Гнусен кърлеж.

Професорът отива към горния етаж по стълбите. Йоанна държи пушката в ръцете си без да знае как да реагира...

63

ИНТ. СПАЛНЯ В ПЛАНИНСКАТА ВИЛА. НОЩ

63

Китов влиза с безумен блясък в очите, Марио се опитва да издаде звук през тиксото на устата си, той започва да го влачи към изхода на спалнята...

64

ИНТ. СЪЛБИЩЕ В ПЛАНИНСКАТА ВИЛА. НОЩ

64

Китов влачи тялото по стълбите... Той не спира да говори... В гласа му има стоманени нотки...

ПРОФ. КИТОВ

Ще направиш каквото се налага или
завинаги ще останеш жертвата, която
някога ме потърси за помощ. Време е
да станеш хищник. Време е за
последното лекарство...

65

ИНТ. ХОЛЪТ В ПЛАНИНСКАТА ВИЛА. НОЩ

65

Китов довлачва тялото в хола. Подпира сръчно тялото на някакъв стол.

ПРОФ. КИТОВ

Този човек те нападна, това е
самозащита, хайде сега, докажи, че
си с мен до края...

Абсолютно съвзелата се Йоанна се отдръпва още назад с изцъклен поглед...

ПРОФ. КИТОВ (CONT'D)

Този човек иска да унищожи теб,
мен, бъдещето ни. Кърлеж, който
смуче кръвта ни. Смажи го. Покажи
му, че си уверена млада жена и сама
определяш живота си. Живот без
кърлежи!...

Йоанна цялата трепери, дърпа се, но Китов здраво хваща ръцете ѝ и ги кара да хвана пушката - той я подкрепя за лактите, застанал е плътно зад нея, шепне в ухото ѝ...

ПРОФ. КИТОВ (CONT'D)

Един малък натиск... гръм... и
свобода... три, две...

В този момент и напълно изненадващо Йоанна завърта дулото на пушката към проф. Китов. Стреля. Ударникът изщраква напразно, два пъти. Проф. Китов злокобно се усмихва и през застиналата ѝ от ужас физиономия взема пушката от ръцете ѝ... С видима наслада слага два патрона в цевта, без да поглежда към нея...

ПРОФ. КИТОВ (CONT'D)

Сигурен бях, мишленце... Жалко.
Сега, за съжаление, ни остана само
последният правдоподобен сценарий,
в който, уви, загива и обичната
съпруга на професор Бранимир Китов,
жертва на случаен изстрел в
настъпилата суматоха...

Китов решително обръща карабината към Йоанна и в този момент тя с всички сили го удря с нещо по главата...

С невярващо изражение професорът се свлича на пода... Оказва се, че Йоанна през цялото време е била подпряна на масичката с бюстове на папи, напипала е един от тях и в първия възможен момент го е ударила...

Хлипашата Йоанна се подпира на стената, оглежда се безпомощно, прекрачва тялото на падналия и се затичва към изхода...

Статуетката на втория разбит бюст на папа се търкулва под бюфета, точно до първия разбит бюст... Дватама папи гледат строго, макар и само с по едно око...

Запъхтяна и трепереца от студ и ужас, Йоанна върви с усилие през дълбокия сняг към малка къщичка с ръждясала бариера до нея - оглежда се постоянно назад...

Стига до прозореца на къщичката и започва да тропа по стъклото, викайки с изтънял глас...

ЙОАННА

Илия! Моля те, Господи, помогни
ми... Илия!

Къщичката обаче изглежда тъмна и пуста. Йоанна се опитва да погледне вътре – безуспешно, отива до входната врата, тропа и по нея, все така оглеждаща се на всички страни, случайно натиска бравата и вратата със скърцане се отваря....

Учудена, но и щастлива от късмета си, Йоанна влиза в къщичката...

67

ИНТ. В КЪЩАТА НА ИЛИЯ. НОЩ

67

Слаба светлина се процежда през отворената врата и прозореца на помещението, но практически се виждат само силуети... Йоанна внимателно тръгва в тъмницата, спъва се в нещо, изохква, но най-накрая намира ключа за осветлението. Крушката светва. **През цялото време обаче примигва поради някакво прекъсване, създавайки изключително потискаща атмосфера...**

Виждаме лицето на Йоанна, която се оглежда със зяпнала уста на всички страни...

Помещението прилича на някаква странна, изкривена и налудничава ритуална зала, концентрирана върху изображението на един единствен човек. Самата Йоанна...

В средата на помещението има цяла инсталация с нейни снимки. Същински олтар с най-различни периоди от живота ѝ. Много от снимките са скъсани и отново събрани, но този път със снимки на Илия, който я държи за ръка, целува я и прочие.

Има и надписи по стените: "Завинаги моя!"

"Илия и Йоанна = на вечна любов" – и други подобни...

Точно до прозореца е закачена голяма снимка на професора, с нарисувана мишена на челото му. В средата на мишената стърчи нож...

Виждаме и още детайли:

Двата прозореца са със заковани капаци отвътре. Изрисувани са с пейзажи на планини и облачета...

В средата на спалнята е поставено кръгло легло с множество възглавници. От една страна на леглото стърчат вериги за прихващане на крайници...

Над леглото е закачена огромна наивистична картина в крещящи цветове - Илия и Йоанна, прегърнати, във формата на сърце.

Отчетливо се чуват тракащите от ужас зъби на Йоанна...

68

ИНТ. ХОЛЪТ В ПЛАНИНСКАТА ВИЛА. НОЩ

68

Ръката на падналия на земята проф. Китов леко се свива, после се размърдва и цялото тяло, чува се болезнено охкане...

Виждаме само силуета му в настъпилия здрач, който бавно и с усилие се изправя, светва се някаква лампа..

Проф. Китов е застанал пред огледалото и гледа на нищо не приличащото си отражение - освен с кърваво петно до ребрата, темето му също е окървавено от удара със статуетката, когато го докосва очевидно му причинява болка.

В следващия момент лицето му придобива нечовешки жестоко изражение, изчезва от огледалото...

69

ИНТ. ХОЛЪТ В ПЛАНИНСКАТА ВИЛА. НОЩ

69

Овързаният и облепен с тиксо Марио изглежда е спрял с опитите да се развърже. Очите му се изпълват с ужас, когато в касата на вратата застава силуетът на проф. Китов...

Марио започва приглушено да вика, опитвайки се да се отдръпне колкото се може по-назад... Професорът дори не му обръща внимание, оставя някаква вещ, която носи в ръката си, прекрачва двете тела на пода и стига до стенен часовник с махало, точно срещу дивана... Професорът започва да говори, докато разглобява часовника - оказва се, че това е ловко измислено прикритие за видео камера, чиято лампа все още свети, тоест - записва...

Професорът говори бавно, спокойно...

ПРОФ. КИТОВ

Не трябваше да става така. Цялото
това насилие, кръвта, толкова е...
позъорско. Искан само да запиша как
старият мръсник Канелони се
дрогира, как ухажва жена ми и
вероятно спи с нея – на малката
шафрантия ѝ падат гащите само като
помирише кокаин – както много добре
знаете, скъпи приятелю...

Марио гледа с изцъклен поглед...

ПРОФ. КИТОВ (CONT'D)

... После само щях да покажа записа
на мръсника и – готово! Проф.
Бранимир Китов е новият лидер на
Партията на европейските либерал-
консерватори! Така просто и по
човешки... Но не! Нито един от вас,
статистите, не изпълни отредената
му роля в съвършения ми сценарий...
Така да е, сам ще си свърша
работата, както винаги...

Китов изважда касетката от камерата, прибира я, приближава се
до двете тела с унесено изражение...

ПРОФ. КИТОВ (CONT'D)

Ще обобща накратко пред връната си
публика...

Влизаме в до болка познатите ни визиони...

70

ИНТ/ЕКСТ. ВИЗИОН НА ПРОФЕСОРА. ДЕН-НОЩ

70

**Разиграва се в героично-драматично-пreekспониран план
сценарият на проф. Китов за събитията...**

ПРОФ. КИТОВ

*... Един достоен българин, политик
от световна величина, е подложен на
изнудване, направен е дори опит да
бъде убит от злодея Марио
Тарантулата, но след серия от
злощастни събития...*

Тук визионът рязко свършва преди дори да е започнал...

71

ИНТ. СПАЛНЯ В ПЛАНИНСКАТА ВИЛА. НОЩ

71

Застанал на Марио, професорът има досаден вид...

ПРОФ. КИТОВ

Оф... Омръзна ми.

Марио започва да пиши, зад превръзката, гърчи се във всички посоки, но Китов не му обръща никакво внимание, хваща вещта, която е донесъл при влизането си - поредната статуетка на папа, надвесва се над Марио...

ПРОФ. КИТОВ (CONT'D)

Скъпи господин Марио... цял живот сте на неподходящото място, в неподходящото време... Но сега, за пръв път ще има полза от вас... Да живее Европа на родините! Европа на живите приятели!

Проф. Китов замахва...

В този момент далечна светкавица озарява небето и за кратко виждаме напълно безумното, кърваво лице на проф. Китов...

Следва далечен гръм...

72

ИНТ. В КЪЩАТА НА ИЛИЯ. НОЩ

72

Йоанна се стресва от светкавицата и последвалия далечен гръм.

Веднага след това се връща към предишното си занимание - отворила е огромен албум, където са събрани десетки нейни снимки от различни периоди от живота ѝ, включително статии с гръмки заглавия: "ДЪЩЕРЯТА НА ГЕНЕРАЛ ВАСИЛЕВ ОТКРИТА В БЕЗПОМОЩНО СЪСТОЯНИЕ"; "ДЪЩЕРЯТА НА ГЕНЕРАЛ ВАСИЛЕВ Е ПРИЕТА ПО СПЕШНОСТ В КЛИНИКАТА НА ИЗВЕСТНИЯ ПСИХИАТЪР БРАНИМИР КИТОВ", "ПРОФ. БРАНИМИР КИТОВ СКЛЮЧВА БРАК СЪС СВОЯ БИВША ПАЦИЕНТКА".....

Изведнъж се чува деликатно покашляне. Албумът със статиите се свлича от скута на Йоанна на земята...

В стаята безшумно е влязъл Илия. Гледа към Йоанна без да мига зад огромните диоптри, усмихнал се е мило...

ИЛИЯ

Здравей, Йо. Ти дойде.

Йоанна става, опира се в стената...

ЙОАННА

Илия... моля те... нуждая се от помощ...

С присъщото си куцукане Илия бавно започва да ходи из помещението, пали разни коледни лампички, с които е "украсил" изображенията на Йоанна по стените, те налудничаво започват да примигват.

За неин ужас също така изважда ножа, забит в мишената с лицето на Китов, заглежда се във върха му, докато го изпробва с пръст...

ИЛИЯ

Не се безпокой за нищо. Тук си на сигурно място...

ЙОАННА

Ти не разбираш...

Илия бавно слага пръст на устата си...

ИЛИЯ

Шшт... Остави ме да говоря, чаках толкова дълго... Винаги съм знаел, че един ден сама ще дойдеш при мен.

(MORE)

ЃЃЃЃ (CONT' D)

Ще потърсиш помощта ми, най-после
осъзнала, колко жесток е светът
навън. И само тук, в обетованата
земя на детството, те чака
единственият мъж, който някога те е
обичал...

Йоанна изхлипва...

ЙОАННА

Господи... това не се случва
наистина...

Илия се засмива кокетно...

ИЛИЯ

Напротив... Знам колко трудно е да
говориш за чувствата си, с цялото
това щастие, което напират отвътре и
не ти дава даже да си поемеш дъх...
И с мен е така. Милион пъти съм си
представял този момент, но не съм
подозирал, че е още по-хубаво...

С куцукане Илия се приближава до Йоанна - все така с ножа в
едната ръка - подава ѝ галантно другата...

ИЛИЯ (CONT'D)

Ела, нека ти покажа...

**Като хипнотизирана и цялата треперееща, Йоанна следва Илия,
който я отвежда в един от ъглите на къщата, на който не сме
обръщали особено внимание, тъй като там има невзрачна
завеска.**

**Илия дърпа завеската, откривайки музейна витрина, в която е
поставена бяла булчинска рокля... Илия отваря витрината и
взима роклята... Гласът му става студен.**

ИЛИЯ (CONT'D)

Облечи я.

Йоанна изхлипва, оглеждайки се безпомощно...

ЙОАННА

Илия, моля те...

Илия нежно избърсва сълзите от изкривеното лице на Йоанна...

ИЛИЯ

Тихо, тихо... Обещавам, няма да
гледам...

Йоанна започва с треперещи ръце да облича роклята. Илия се завърта в неловък пирует, галанто без да поглежда към обличащото се момиче, говори...

ИЛИЯ (CONT'D)

...Представи си колко ще е
прекрасен животът ни оттук нататък,
малка Йо! Ще те рисувам както
някога, ще играем на гъди-гъди, ще
се грижа за теб и никога повече
няма да ти позволя да си тръгнеш от
мен! Никога! Ще те пазя от всички,
и от сама теб, в името на
собственото ти щастие...

Йоанна е готова. Внезапно Илия се обръща, разперва ръце, изражението му е ужасяващо...

ИЛИЯ (CONT'D)

Прегърни ме и нека станем едно.
Завинаги...

Илия прави крачка към нея с безумното си изражение, Йоанна изхлипва, притиснала се до стената, и в този момент се чува изстрел...

Илия с учудване се заглежда към корема си, където има дупка... Свлича се рязко на земята..

Точно зад него, със все още димяща пушка, е застанал не по-малко безумно изглеждащият проф. Китов...

Йоанна припада.

Ръце в познатите ни кожени ръкавици слагат плоча на грамофона в хола. Нагласят игличката и след няколкосекундно припукване помещението се оглася от химна на Европа – Одата на радостта.

Ръцете са на проф. Китов, който е официално облечен и старателно вчесан, а сега с танцова стъпка и налудничав поглед, припявайки си, започва да се върти около трапезарната маса, където по столовете са наредени телата на живи и умрели: припадналата, но лека полека съвземаша се Йоанна, цялата овързана и със запушена уста; застреляният пазач на вилата Илия; голият и бездиханен италиански политик Лоренцо Канелони; бившият любовник на Йоанна – Марио – с разбита от статуетката на папата глава...

Все така с танцова стъпка Китов хваща два предварително подготвени бидона и започва артистично да разплисква бензин навсякъде в къщата, включително и върху телата на масата, като с печален глас репетира репетира бъдещото си изявление пред медиите...

ПРОФ. КИТОВ

...Благодаря ви за подкрепата в този толкова труден за мен момент... Ръката на злодея погуби жена ми, загина най-добрият ми приятел Лоренцо Канелони политически лидер от, бих казал, световна величина; в опит да ни защити си отиде и моят скъп домоуправител и душеприказчик Илия Петров... Самият аз оцелях като по чудо, в което виждам пръста на провидението...

Все така театрално опечален, проф. Китов внимателно, поединично облива всяко едно от телата с бензин, продължавайки да говори и сптирайки се на по-важните "акценти" от въображаемата си реч...

ПРОФ. КИТОВ (CONT'D)

...Защото моята трагедия днес, е трагедията на цял един народ, трагедията на майка България, която вече в продължение на десетилетия убиват, насилват, разкъсват парче по парче поради липсата на държавност и ширещата се корупция на най-високо ниво! Ето затова, именно днес, пред зейналия гроб на обичната си съпруга аз ви заявявам, че издигам кандидатурата си за лидер на Партията на европейските либерал-демократи, за да продължа делото на непрежалимия ми съратник Лоренцо – в името на моята родина България, в името на още по-голямата ми родина Европа... Да живее родината! Да живее Европа на родините!

По време на тържествения финал от речта, професорът вече е оставил тубите с бензин на земята, налял си е догоре от бутилката, която пазачът Илия му е предлагал вече няколко пъти и за последно професорът е оставил на бюфета в хола, и на самия финал на "речта", изпива чашата до дъно. Под звуците от вече привършващата Ода на радостта, Китов, вече с напълно безумно лице, слага микровълнова печка, която си е приготвил предварително, върху подходящ плот близо до масата, слага и някакъв станиолен вързоп в нея и наглася таймера на десет минути. Припукващата мелодия от плочата се смесва с припукването на станиола...

Китов се приближава до масата и нежно целува напълно върналата се в съзнание и въртяща се безпомощно на всички страни съпруга Йоанна по главата, прошепвайки...

ПРОФ. КИТОВ (CONT'D)

Ще ми липсваш, хамстерче мое. Но може и да се лъжа...

В този момент Одата на радостта свършва, остава да се чува само пукота на въртящата се на празни обороти плоча.

Без да обръща повече никакво внимание на въртящата се колкото може на всички страни ужасена жена, проф.

Китов доволно потрива ръце, оглежда за последен път масата с телата и прави решителна крачка към изхода.

В този момент силна болка в корема го кара да се превие на две и дори да се опре с едната ръка в масата. Професорът е силно изненадан, изправя се все пак и отново придобива доволен вид – очевидно болката е минала... В този момент втори спазъм, видимо двойно по-силен от предишния го кара не просто да се превие, а направо да рухне на един от столовете до масата. Този път болката не минава.

Лицето на проф. Китов изразява пълно недоумение, болката изкривява чертите му, по челото му е избила пот. Случайно погледът му се спира на пресушената от него чаша и бутилката до нея.

Изведнъж започва да си спомня...

74

РЕТРОСПЕКЦИЯ. АВТОМОБИЛ ПО МЕЖДУСЕЛСКИ ПЪТ. РЕЖИМ

74

Илия управлява автомобила, вози проф. Китов за неочакваната среща с представителите на местната власт. Ретроспекцията връща спомените на професора върху голямата кошница за пикник с кристалното шише, течността в която заплашително се плиска на всички страни...

Едва сега професорът си спомня напрегнатите очи на Илия в огледалото за задно виждане...

75

РЕТРОСПЕКЦИЯ. ПРЕД ВИЛАТА. ДЕН

75

Проф. Китов е с Илия, полицейската кола осветява околността със синя светлина, Илия натрапчиво тика кошницата с бутилката в ръцете на професора...

ИЛИЯ

*Искате ли само да пробвате
брендито, да ме разберете за какво
говоря?!*

Илия е извадил бутилката от кошницата и се опитва да я отвори... професорът я взима грубо от ръцете му и обратно я поставя в кошницата...

ПРОФ. КИТОВ

*Виж сега... Обещавам ти по-късно да
изпия цялата бутилка, сега просто
си тръгни.*

ИЛИЯ

Обещавате ли?

*Отново и като че ли за пръв път виждаме напрегнатите очи на
Илия...*

76

ИНТ. ХОЛЪТ В ПЛАНИНСКАТА ВИЛА. НОЩ

76

*Връщаме се в настоящето при масата с трупове и превития на
стола професор, който въпреки болката е замислен и очевидно
започва да връзва събитията, загледан в бутилката, която така
активно са му предлагали.*

*Внезапно устата на Китов се отваря, а в очите му се изписва
ужас - започнал е да си спомня и други работи...*

77

РЕТРОСПЕКЦИЯ. ЗАЛА В МЕДИЦИНСКИЯ УНИВЕРСИТЕТ. ДЕН

77

***Възрастен професор в обстановка на 60-те години - с бяла
престилка - сочи изображение на растение, излъчвано от
диапроектора на стената. Лекторът обяснява пред невидимите
си студенти...***

ВЪЗРАСТЕН ЛЕКТОР

*...това колеги е едно от най-
отровните растения в природата -
Олеандър или Зокум. Използва се
често в медицината, но при правилна
обработка и извличане на сока от
листата му, може да предизвика
мигновена смърт...*

Гласът на лектора преминава и в долните епизоди...

Субективна гледна точка към красивите олеандри в лятната градина на планинската вила, буйно цъфтящи с красиви жълти цветове...

Върху тази ретроспекция звучи напевният глас на лектора...

ВЪЗРАСТЕН ЛЕКТОР

(зад кадър)

...отварата от Олеандър е използвана за убийства още в древността, тъй като отровата не оставя никакви странични следи върху жертвата...

Пазачът Илия, с бели ръкавици, внимателно събира листата и цветчетата му в специална съдина - същият епизод като от първата среща между Илия и Йоанна в зимната градина!!!...

Химични съдове бълбукат с някаква неприятно изглеждаща течност свързани върху печката в лятната къща, където Илия готви прасето - идентичен епизод с този, който вече сме видели от съответния епизод!!!

ВЪЗРАСТЕН ЛЕКТОР

(зад кадър)

... първите симптоми след отравяне с Олеандър са остри болки в корема, гадене, световъртеж. В зависимост от количеството, смъртта може да настъпи до броени минути...

Илия внимателно изсипва част от течността в кристална бутилка. Същата бутилка, която ще предлага на професора...

Виждаме безумните очи на Илия.

Преход към следващия епизод...

Очите на проф. Китов - ужасени и изпълнени с болка. Осъзнал е, че е отровен...

Внезапно професорът избълва кръв през устата си и пада рязко напред.

Точно в този момент от масата се изправя Канелони!

ЛОРЕНЦО КАНЕЛОНИ

(италиански)

Приятели, -кой спря музиката!

Виждаме обърканото, но широко усмихнато лице италианския политик... В следващия момент обаче, той забелязва обстановката и неразбиращо се почесва по главата...

ЛОРЕНЦО КАНЕЛОНИ (CONT'D)

(италиански)

Но какво става тук?! Джованна?!

Най накрая забелязва Йоанна, която всячески се опитва да привлече вниманието му, викайки приглушено зад превръзката...

Канелони се изправя, изглежда замаян и треперещ, все пак тръгва към нея, гледайки с неописуем ужас към телата, подредени около масата... Стига до нея и започва да я развързва, маха и лепенката от устата ѝ, все така гледайки на всички страни...

ЛОРЕНЦО КАНЕЛОНИ (CONT'D)

(италиански)

Нищо не разбирам! Танцувахме,
замеряхме се с дрехи, а сега...
това! Защо нищо не помня?!

Йоанна започва трескаво да говори веднага след като маха лепенката...

ЙОАННА

(италиански)

Трябва да се махаме, веднага!

Канелони обаче не помръдва, все така се оглежда..

ЛОРЕНЦО КАНЕЛОНИ
(италиански)
Настоявам за обяснение!

Йоанна успява най-сетне да махне и последните въжета около себе си, скача от стола и започва да бута яростно голия мъж към изхода...

ЙОАННА
(италиански)
Къщата ще се взриви взриви всеки
момент, бягай!

Канелони чак сега и с още по-голям ужас вижда падналото тяло на проф. Китов, но започва да тича заедно с Йоанна...

Припукването от микровълнувата фурна се засилват неимоверно, появяват се и малки пламъчета в нея...

81 ЕКСТ. ПРЕД ПЛАНИНСКАТА ВИЛА. НОЩ

81

Йоанна и голият Канелони изтичват навън през входната врата на вилата, правят няколко крачки и в този момент се чува взрив, последван от ударна вълна, която поваля двамата на земята.

Те се обръщат - цялата къща е в пламъци....

82 ИНТ/ЕКСТ. В КУПЕТО НА АВТОМОБИЛА. НОЩ

82

Йоанна и Лоренцо Канелони седят вътре в автомобила на проф. Китов. Жената е на шофьорското място, Канелони е до нея, завит с някакво одеало, изглежда съвсем не на себе си, но очевидно не е чак толкова зле, защото въпреки шока, изведнъж недвусмислено поставя ръката си върху бедрото на Йоанна...

Вътрешността на купето се осветява от силно горящите пламъци от къщата...

Ръката на Канелони се движи върху бедрото ѝ, усмихва се похотливо... Без да поглежда към мъжа до себе си, Йоанна му подава нещо...

ЙОАННА

(италиански)

Пийни си. От това ще ти стане по-
добре.

Едва сега виждаме, че му подава същата бутилка, която Илия дава на проф. Китов...

Йоанна слага слушалките в ушите си - гръмва Челентано - завърта ключа и двигателят на автомобила запалва.

В огледалото за обратно виждане виждаме очите ѝ - студени и умни.

Бланк.

Започват да текат финалните надписи.

Внезапно обаче от черния бланк се включва камера.

Виждаме проф. Китов, който внимателно наглася скритата камера в посока към леглото.

Затъмнение.

Следващ кадър от скритата камера. Лоренцо и Йоанна танцуват бясно около леглото, шмъркат кокаин.

Затъмнение.

Следващ кадър. Йоанна, видимо съвсем трезва и без наркотично влияние, разтваря розовите хапчета, давани ѝ от професора, в чаша с уиски. Все така разюздано танцуващият, вече само по слипове Лоренцо, се появява в кадър - тя му подава чашата, той излиза от кадър.

Йоанна се обръща бавно към камерата и показва среден пръст.

Затъмнение.

Надписите продължават да текат.

